

Bruksela, dnia 14 czerwca 2013 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 57/2013

Sprawozdanie z sesji Parlamentu Europejskiego

Strasburg, 10-13 czerwca 2013 r.

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w dniach 10-13 czerwca 2013 r. w Strasburgu, omawiane były następujące tematy i poczyniono następujące ustalenia:

1. **INSTYTUCJE** - Otwarcie czerwcowej sesji plenarnej: solidarność z ofiarami powodzi, fundusze na przystąpienie Chorwacji do UE
2. **INSTYTUCJE** - Prezydent Słowenii: „UE potrzebuje nowej konstytucji”
3. **INSTYTUCJE** - Prezydent Portugalii wzywa do większych wysiłków na rzecz wzrostu gospodarczego
4. **INSTYTUCJE** - Neven Mimica pierwszym chorwackim komisarzem - PE mówi "tak"
5. **INSTYTUCJE** - Parlament Europejski przyjął kalendarz prac na 2014 rok
6. **RADA EUROPEJSKA** - Rada musi wykorzystać najbliższy szczyt do podjęcia poważnych działań - ostrzegają posłowie
7. **SCHENGEN** - Parlament Europejski za pakietem reform Schengen
8. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE** - PRISM: fala krytyki działań USA

9. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE** - Przedsiębiorstwa gazowe, naftowe, wydobywcze i pozyskujące drewno zobowiązane do ujawniania płatności na rzecz państwa
10. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE** - Wolny dostęp do danych zastrzykiem dla innowacyjności?
11. **BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCI** - Nowe zasady dotyczące żywności dla niemowląt, dietetycznej oraz niskokalorycznej
12. **POLITYKA SPOŁECZNA** - PE przeznaczy 3.5 miliarda euro dla najbardziej potrzebujących w UE
13. **POLITYKA SPOŁECZNA** - Pracownicy lepiej chronieni przed promieniowaniem elektromagnetycznym
14. **WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE 2014-2020** - Blżej porozumienia w sprawie budżetu na lata 2014-2020?
15. **WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE** – Liderzy PE przypominają Radzie o tym, co jest potrzebne do osiągnięcia porozumienia ws. wieloletniego budżetu
16. **CŁA** - Celnicy otrzymają lepsze narzędzia do walki z podróbkami
17. **POLITYKA AZYŁOWA** - PE daje zielone światło nowemu systemowi przyznawania azylu
18. **SPRAWY KONSTYTUCYJNE** - Podział miejsc w Parlamencie po wyborach w 2014 roku
19. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** - Zamieszki w Turcji: PE apeluje o pojednanie i ostrzega przed użyciem brutalnych środków
20. **SPRAWY GOSPODARCZE I WALUTOWE / POLITYKA ZATRUDNIENIA** – Dyskusja na temat kolejnego szczytu Rady: praca dla młodych, inwestycje społeczne i Unia Gospodarcza i Walutowa
21. **SPRAWY ZAGRANICZNE** – Przegląd organizacji i funkcjonowania ESDZ po dwóch latach: posłowie wzywają do bardziej ambitnego korpusu dyplomatycznego UE
22. **PRAWA CZŁOWIEKA** - Unia Europejska powinna określać wolności prasy i wolności religii i przekonań standardy na całym świecie

1. INSTYTUCJE - Otwarcie czerwcowej sesji plenarnej: solidarność z ofiarami powodzi, fundusze na przystąpienie Chorwacji do UE

Podczas otwarcia sesji, Przewodniczący Martin Schulz wyraził solidarność PE z ofiarami powodzi w Europie. Witając Chorwację, jako przyszłego członka UE, Przewodniczący podkreślił konieczność spełnienia przez Radę obietnicy dostarczenia jej nowych unijnych funduszy akcesyjnych. PE przesunie głosowanie nad funduszami do 13 czerwca, aby dać Radzie czas na podjęcie właściwej decyzji.

Powodzie w centralnej Europie spowodowały wypadki śmiertelne, ewakuację dziesiątek tysięcy ludzi oraz straty liczone w miliardach euro, powiedział Martin Schulz, składając najgłębsze wyrazy współczucia w imieniu całego Parlamentu.

Przewodniczący wyraził też podziw dla ratowników, którzy pomagali poszkodowanym, reperowali tamy oraz wypompowywali wodę, podkreślił jednak, że katastrofa pokazała nam ponownie, jak istotne są działania prewencyjne.

• Chorwacja

Chorwacja zostanie 28 członkiem UE, 1 lipca 2013 roku, w tym dniu, Przewodniczący PE oraz chorwacki Marszałek Sejmu, Josip Leko, poprowadzą ceremonię powitania 12 nowych chorwackich posłów do PE, ogłosił Martin Schulz.

• Zmiany w porządku obrad

- Oświadczenie Komisji Europejskiej oraz przedstawicieli PE, na temat monitorowania przez USA danych osobowych użytkowników internetu z UE, zastąpi debatę nad transgranicznymi zagrożeniami dla zdrowia (sprawozdanie Pargneaux), przeniesioną na lipiec.
- Proponowane reformy mechanizmu oceny systemu Schengen (sprawozdanie Coelho), zostały ponownie skierowane pod obrady parlamentarnej komisji ds. wolności obywatelskich. Zastąpi je inne sprawozdanie przygotowane przez pana Coelho, na ten sam temat, lecz o innych podstawach prawnych, odpowiadające porozumieniu z Radą. Sprawozdanie to, przegłosowano w komisji w poniedziałkowy wieczór.

- Używanie danych pasażerów linii lotniczych do walki z terroryzmem (sprawozdanie Kirkhopa), również zostało ponownie skierowane pod obrady komisji ds. wolności obywatelskich, zgodnie z artykułem 175 regulaminu.

- ***Przychodzący***

Pani Marusya Ivanova Lyubcheva (S&D, Bułgaria), z dniem 7 czerwca.

- ***Odchodzący***

Pan Kristian Vigenin (S&D, Bułgaria) z dniem 28 maja.

2. INSTYTUCJE - Prezydent Słowenii: "UE potrzebuje nowej konstytucji"

Prezydent Słowenii Borut Pahor podczas wizyty w PE

Aby uporać się z kryzysem, utrzymać pokój i chronić dobrobytu obywateli, Unia Europejska potrzebuje nowej konstytucji - mówił podczas wystąpienia na sali plenarnej w Strasburgu prezydent Słowenii Borut Pahor. Polityk dodał, że każdy proponowany projekt ustawy zasadniczej powinien stać się przedmiotem referendum we wszystkich krajach członkowskich, by zapewnić jego wystarczającą legitymizację.

„Traktat z Lizbony wkrótce nie będzie w stanie bronić interesów ludzi, których Wy reprezentujecie” - ostrzegali eurodeputowani **Borut Pahor**, dodając, że UE walczy z kryzysem ekonomicznym, nie mając środków wykorzystywanych dziś przez globalne potęgi.

„Współpraca gwarantuje pokój, a pokój jest podstawą dobrobytu” - podkreślał prezydent Słowenii, tłumacząc swoją ideę nowego projektu prawno-politycznego, pogłębiającego europejską integrację. Jego zdaniem, najlepszym momentem na rozpoczęcie prac nad nowym kształtem wspólnoty byłby przyszły rok, tuż po wyborach do PE.

Przewodniczący **Martin Schulz** zauważył, że plan prezydenta Pahora może spotkać się z różnymi reakcjami w Europie, powtórzył przy tym słowa Słoweńca, który stwierdził że Parlament jest instytucją niezbędną, miejscem, gdzie decyzje podejmuje się po uprzednim szerokim dialogu.

3. INSTYTUCJE - Prezydent Portugalii wzywa do większych wysiłków na rzecz wzrostu gospodarczego

Prezydent Portugalii Aníbal Cavaco Silva podczas wystąpienia w PE

Kryzysu w strefie euro nie uda się pokonać wykorzystując zaledwie politykę oszczędnościową - mówił podczas sesji plenarnej PE prezydent Portugalii **Aníbal Cavaco Silva**. Jego zdaniem Komisja i Parlament Europejski powinny położyć

większy nacisk na stymulację gospodarki, bo do tej pory unijne działania mocno kontrastowały z decyzjami podejmowanymi przez walczące z kryzysem wielkie bloki gospodarcze.

„Ten kryzys ujawnił poważne słabości Unii. Poza późną reakcją wobec kłopotów strefy euro, największym potknięciem był i wciąż jest brak działań na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu gospodarczego” - uznał prezydent Silva. Przypomniał deputowanym, że Portugalia podejmuje wielkie wysiłki na rzecz poprawy sytuacji, ale skala bezrobocia wciąż jest zatrważająca, zwłaszcza wśród osób młodych (42%, ogółem - 17,7%).

„Podzielam frustrację, którą odczuwa wiele osób w Parlamencie Europejskim, powodowaną brakiem ambicji Rady. Mimo to, moją radą, zwłaszcza w takim położeniu, w jakim się teraz znajdujemy, jest skupienie wysiłków na jak najszybszym wznowieniu negocjacji budżetowych i doprowadzeniu ich do końca” - mówił prezydent Silva.

4. INSTYTUCJE - Neven Mimica pierwszym chorwackim komisarzem - PE mówi "tak"

Parlament Europejski przegłosował kandydaturę Nevena Mimicy na komisarza ds. ochrony konsumentów. Mimica zostanie 28. członkiem Komisji Europejskiej 1 lipca, w momencie oficjalnego przyłączenia Chorwacji do Unii Europejskiej. Mandat będzie sprawował do końca bieżącej kadencji KE, czyli do przyszłorocznych wyborów europejskich.

Parlament przegłosował kandydaturę Mimicy podczas czerwcowej sesji plenarnej w Strasburgu. Decyzja ta poprzedzona była drobiazgowym przesłuchaniem Chorwata przez odpowiednie komisje parlamentarne i wydaniem przez nich rekomendacji.

By Mimica mógł objąć stanowisko, ostateczną decyzję musi podjąć Rada w porozumieniu z szefem Komisji Europejskiej.

- **Wcześniejsze przesłuchanie Nevena Mimicy w PE**

Likwidowanie przeszkód w zakupach online, zapewnienie bezpieczeństwa produktów i informowanie konsumentów o ich prawach - to priorytety chorwackiego kandydata na komisarza ds. ochrony konsumentów Nevena Mimicy, którego we wtorek przesłuchiwały parlamentarne komisje ds. środowiska (ENVI) oraz rynku wewnętrznego (IMCO).

Podczas przesłuchania, zorganizowanego wspólnie przez Komisję ds. Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) oraz Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO), Neven Mimica podkreślił, że w przypadku powierzenia mu funkcji komisarza ds. ochrony konsumentów, wśród najważniejszych kwestii, jakimi się zajmie będą: bezpieczeństwo produktów dostępnych na rynku, jego nadzór oraz łatwy dostęp do kont bankowych.

„Polityka konsumencka jest najbliższa obywatelom Unii. Często to ona jest odpowiedzią na pytanie "a co Unia robi dla mnie?" - mówił Chorwat, podkreślając wagę lepszego informowania konsumentów o ich prawach. „Dotyczy to każdego i jest sprawą istotną również dla mnie, zupełnie prywatnie. Mój bagaż został zgubiony na lotnisku trzy tygodnie temu i mimo przejścia specjalnego briefingu tuż przed spotkaniem z państwem, dalej nie wiem, co mogę w tej sprawie zrobić” - dodał Mimica.

Mimica dodał także, że 11 obecnych komisarzy ma doświadczenia w sprawach konsumenckich, wobec czego planuje szeroką współpracę w Komisji Europejskiej.

5. INSTYTUCJE - Parlament Europejski przyjął kalendarz prac na 2014 rok

W dniu 12 czerwca posłowie zagłosowali nad nowym kalendarzem prac na rok 2014, który jest również rokiem wyborów nowego składu PE na następną kadencję.

Kalendarz sesji plenarnych, przyjęty na 2014 rok (Strasburg, chyba że podano inną lokalizację):

13-16 stycznia

3-6 lutego

24-27 lutego

10-13 marca

2-3 kwietnia (Bruksela)

14-17 kwietnia

22-25 maja: wybory do Parlamentu Europejskiego

1-3 lipca (element mini-sesji)

14-17 lipca

15-18 września

8-9 października (Bruksela)

20-23 października

12-13 listopada (Bruksela)

24-27 listopada

15-18 grudnia

Procedura: decyzja w sprawie organizacji prac Parlamentu

6. RADA EUROPEJSKA - Rada musi wykorzystać najbliższy szczyt do podjęcia poważnych działań - ostrzegają posłowie

Tworzenie miejsc pracy dla młodych, rozwiązanie kryzysu sektora bankowego oraz uchwalenie wieloletniego budżetu UE nie może dłużej czekać - ostrzegali posłowie podczas plenarnej debaty, w której uczestniczyli przedstawiciele

prezydencji oraz szef Komisji Europejskiej José Manuel Barroso. Rada ciągle nie radzi sobie z przekuciem słów w czyn - zauważyli parlamentarzyści i dodali, że oczekują poważnych działań po czerwcowym szczycie w Brukseli.

Podczas debaty, która odbyła się na dwa tygodnie przed spotkaniem szefów państw i rządów UE, posłowie wezwali Radę do przyznania działaniom na rzecz tworzenia miejsc pracy i przywrócenia kredytowania realnej gospodarki, najwyższego priorytetu. „Decyzje są podejmowane, ale brakuje ich wdrożenia. Dodatkowo są one szeroko krytykowane po powrocie do "domu", czyli w państwach członkowskich” - mówił szef Europejskiej Partii Ludowej **Joseph Daul** (EPP, Francja).

- **Ruszą banki, ruszy gospodarka?**

„Najważniejszą sprawą jest teraz pokonanie kryzysu trawiącego sektor bankowy” - uznał przewodniczący Liberalów i Demokratów **Guy Verhofstadt** (ALDE, Belgia). „Rekapitalizacja banków przywróci działanie dawnych mechanizmów współpracy między nimi a małymi i średnimi przedsiębiorstwami, co z kolei pomoże w tworzeniu miejsc pracy” - dodał.

Deputowani z całą mocą podkreślili także konieczność szybkiego uchwalenia elastycznego budżetu UE, przygotowanego na każdą ewentualność. Zauważyli także, że nie jest możliwe dalsze zarządzanie Unią jedynie za pomocą środków międzyrządowych.

Szef Socjaldemokratów **Hannes Swoboda** (S&D, Austria) powiedział: „PE nie może akceptować zjawiska bezrobocia wśród młodych. Dlatego potrzebujemy elastyczności i możliwości rewizji budżetu, tak, by spełniał on swoje zadania. Prawdziwy budżet musi brać przyszłość pod uwagę”.

7. SCHENGEN - Parlament Europejski za pakietem reform Schengen

Wolność przemieszczania się w strefie Schengen będzie lepiej chroniona, dzięki przyjętemu przez posłów "Pakietowi zarządzania strefą Schengen". Inspektorzy będą mogli przeprowadzać niezapowiedziane wizyty, by zapobiegać nielegalnym kontrolom na granicach wewnętrznych. Według ostatniego sondażu Eurobarometru, 62% badanych uznało wolność przemieszczania za najbardziej pozytywny aspekt 50 lat integracji.

"Pakiet zarządzania strefą Schengen", nieoficjalnie uzgodniony przez negocjatorów z Parlamentu i Rady, a przyjęty przez posłów w dniu 12 czerwca br., obejmuje dwa rozporządzenia.

Pierwsze z nich ustanawia unijny mechanizm oceny stosowania zasad Schengen w sytuacjach krytycznych. Drugie, zmieniające kodeks graniczny Schengen, wprowadza wspólne zasady dla przywracania kontroli granicznej w sytuacjach wyjątkowych.

- **Niezapowiedziane inspekcje granic wewnętrznych**

Po raz pierwszy, umożliwiono inspektorom przeprowadzanie niezapowiedzianych wizyt, w celu zlikwidowania nielegalnych kontroli na granicach wewnętrznych. Państwo, którego dotyczyć będzie inspekcja, poinformowane zostanie co najmniej 24 godziny przed wizytą. Do grupy inspektorów należeć będą eksperci z Komisji Europejskiej, agencji unijnych oraz państw członkowskich.

- **Przywracanie kontroli granicznych jako środka ostatecznego**

Kodeks graniczny Schengen zezwala już na tymczasowe przywracanie kontroli granicznych, w sytuacjach wyjątkowych, które mogłyby stanowić zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego.

Nowelizacja Kodeksu granicznego Schengen kładzie nacisk na fakt, że przywracanie kontroli granicznych powinno być wyjątkiem, stosowanym jedynie, jako środek ostateczny, na ściśle określony czas, w oparciu o szczegółowe i obiektywne kryteria i ocenę konieczności, zastosowania go, co powinno być monitorowane na poziomie unijnym.

W razie poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, kontrole mogłyby zostać przywrócone na 30 dni i przedłużone do 6 miesięcy. W przypadku nieprzewidywalnych zdarzeń, wymagających podjęcia działania (atak terrorystyczny), państwa członkowskie mogą samodzielnie przywrócić kontrolę, do 10 dni. Przedłużenie jej jednak powinno być monitorowane przez UE.

- **Sama migracja nie jest zagrożeniem dla bezpieczeństwa**

„Migracja i przekraczanie granic zewnętrznych przez większą ilość obywateli państw trzecich, nie powinny być traktowane, jako zagrożenie, *per se*, dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego”, według założeń zaktualizowanego tekstu.

- **Kolejne kroki**

"Pakiet zarządzania strefą Schengen" powinien zostać formalnie zatwierdzony przez Radę jesienią.

W dniu 30 maja Parlament Europejski i rządy państw UE uzgodnili reformę systemu Schengen, która dopuszcza tymczasowe kontrole na wewnętrznych granicach Unii, jeśli jakieś państwo nie radzi sobie z ochroną granicy zewnętrznej UE, co zagraża bezpieczeństwu pozostałych państw.

Kampanię na rzecz zmian w układzie z Schengen podjęto w 2011 r., gdy w kwietniu tego roku Francja na krótko wprowadziła kontrole na swej granicy z Włochami, by powstrzymać napływ imigrantów ze wstrząsanej wówczas zaburzeniami politycznymi Afryki Północnej. W czerwcu 2011 r. rządy państw UE uzgodniły zmiany w systemie, ale aż dwa lata trwały negocjacje w tej sprawie z Parlamentem Europejskim, który był sceptyczny wobec reformy zasad Schengen.

Reforma przewiduje, że Komisja Europejska będzie systematycznie kontrolować i oceniać, czy zasady systemu Schengen są przestrzegane.

Jeśli w toku tej oceny Komisja uzna, że jakieś państwo nie wywiązuje się ze swoich obowiązków członka strefy Schengen - przez co naraża na szwank funkcjonowanie całego systemu i stwarza zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego - będzie mogła zalecić państwu podjęcie konkretnych działań, a w ostateczności zaproponować przywrócenie kontroli na wewnętrznych granicach przez jedno bądź więcej państw.

Ostateczne zalecenia w tej sprawie wydawać będzie Rada UE, czyli przedstawiciele rządów państw członkowskich. Kontrole graniczne będą mogły być przywrócone na sześć miesięcy i maksymalnie przedłużone do dwóch lat.

Utrzymane zostaną dotychczasowe zasady zezwalające krajom członkowskim strefy Schengen na tymczasowe przywrócenie kontroli granicznych ze względu na możliwe zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego. Np. podczas dużych imprez sportowych można kontrolować granice przez 30 dni, a w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń jak atak terrorystyczny - przez 10 dni.

Zdaniem unijnej komisarz spraw wewnętrznych **Cecylii Malmström** uzgodniona reforma poprawi funkcjonowanie strefy Schengen, na czym skorzystają obywatele UE. „Komisja Europejska będzie interweniować w przypadku łamania zasad Schengen. To wzmocni zaufanie pomiędzy państwami członkowskimi (...) a jednocześnie służyć będzie ochronie jednego z największych osiągnięć integracji europejskiej, jaką jest swobodny przepływ osób” - oświadczyła komisarz Malmström.

Układ z Schengen to porozumienie, które znosi kontrole osób na granicach wewnętrznych między państwami członkowskimi. Do układu z Schengen przystąpiły 22 kraje UE (bez Wielkiej Brytanii, Irlandii, Bułgarii, Rumunii i Cypru) oraz Norwegia, Islandia, Szwajcaria i Liechtenstein.

8. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - PRISM: fala krytyki działań USA

Ujawniona w zeszły weekend przez "Guardiana" oraz "Washington Post" afera PRISM stała się jednym z tematów sesji plenarnej PE w Strasburgu. Europosłowie wszystkich frakcji w Parlamencie Europejskim nie kryli we wtorek oburzenia doniesieniami o zbieraniu przez służby USA danych obywateli UE z serwerów firm internetowych. Podczas debaty w Strasburgu padały zarzuty o inwigilację i brak zaufania. Posłowie z całą mocą skrytykowali projekt mający na celu szpiegowanie przez amerykańskie agencje bezpieczeństwa użytkowników internetu oraz zapewnienia prezydenta Obamy o objęciu kontrolą jedynie osób pochodzących spoza Stanów Zjednoczonych. Podkreślono jednak, że współpraca z USA na rzecz bezpieczeństwa jest cenna i konieczna.

Parlamentarna debata nt. afery PRISM

Debatę w PE przeprowadzono w związku z rewelacjami dzienników "Washington Post" i brytyjskiego "Guardiana", które w zeszłym tygodniu ujawniły dokumenty na temat istniejącego od 2007 roku programu PRISM. W jego ramach amerykańska Narodowa Agencja Bezpieczeństwa (NSA) i FBI sprawdzają dane na serwerach czołowych firm internetowych. Dokumenty opublikowane przez gazety wymieniają dziewięć firm: Microsoft, Yahoo, Google, Facebook, Paltalk, AOL, Skype, YouTube i Apple. Agenci służb specjalnych mają dostęp do znajdujących się na serwerach tych firm plików audio i wideo, maili, czatów czy przesyłanych fotografii i dokumentów.

- Komisja

Przemawiając w imieniu Komisji Europejskiej, komisarz ds. zdrowia i polityki konsumenckiej **Tonio Borg** podkreślał, że „programy, takie jak Prism, oraz zasady, na mocy których ich działania są autoryzowane, są potencjalnym zagrożeniem dla fundamentalnych praw - do prywatności i ochrony danych osobowych obywateli UE”. Komisja przedyskutuje tę kwestię podczas piątkowego spotkania na szczeblu ministerialnym UE i USA w Dublinie, dodał Borg i zaznaczył, że w państwach demokratycznych władze powinny przestrzegać stworzonych przez siebie zasad.

- **Parlament Europejski o inwigilacji**

„Moje dane należą do mnie - to podstawa europejskiego myślenia o ochronie danych osobowych” - mówił **Manfred Weber** (EPP, Niemcy). Wskazał, że obywatele amerykańskich chronią przed podobnym naruszeniem ich prywatności konstytucja USA, co jednak nie dotyczy Europejczyków. „Takie zróżnicowane standardy są nie do przyjęcia” - powiedział poseł Weber. „Żądamy przejrzystości od dostawców usług internetowych, od Facebooka czy od Google'a. Jeśli nasze dane są automatycznie udostępniane, to musimy o tym wiedzieć (...). Potrzebujemy wspólnych standardów ochrony danych, bo internet działa ponad granicami”. Dodał jednak, że mimo iż istnienie podwójnych standardów dla obywateli USA i innych krajów jest nieakceptowalne, to trzeba zaznaczyć jasno i wyraźnie - USA są wciąż naszym partnerem. „Podejście rządu Stanów Zjednoczonych nie jest zgodne z naszym, ale dalej będziemy współpracować jako partnerzy”.

W imieniu Socjaldemokratów (S&D) wypowiedział się **Claude Moraes** (Wielka Brytania), który aferę PRISM określił jako „poważne naruszenie wzajemnego zaufania, przez działanie kompletnie niezgodne z zasadami UE dotyczącymi ochrony danych”. Moraes przestrzegł, że „równowaga pomiędzy bezpieczeństwem a ochroną informacji musi być zapewniona i chroniona”. „Te doniesienia są szokujące” - powiedział. „Doszło do pogwałcenia zaufania naszych obywateli, a zostało to przeprowadzone rzekomo w imię walki z terroryzmem. Musimy wyważyć kwestie walki z terroryzmem i gwarantowania bezpieczeństwa danych osobowych”. Zdaniem posła Moraes, jeśli w USA dochodzi do przetwarzania danych osobowych obywateli Unii Europejskiej, to musi to się odbywać zgodnie ze standardami UE, co powinno zagwarantować umowa ze Stanami Zjednoczonymi, dotycząca ochrony prywatności. Kwestię tę należy też poruszyć w planowanych negocjacjach umowy o wolnym handlu z USA - dodał brytyjski europoseł.

- **Zawiedliśmy obywateli**

„Zawiedliśmy obywateli UE i powinniśmy się wstydzić” - powiedziała deputowana Liberalów (ALDE) **Sophie In 't Veld** (Holandia), krytykując działania Komisji i "podwójne standardy" państw członkowskich. Obama powiedział swoim obywatelom: „Nie martwcie się, nie szpiegujemy Was, tylko cudzoziemców”. Ale to chodzi o nas! Cóż to za szczególne relacje z USA? Europa ciągle ustępuje Stanom Zjednoczonym, by pozostać ich sojusznikiem. Przywódcy UE muszą lepiej chronić naszych obywateli” - podkreśliła.

„Tu nie chodzi tylko o ochronę danych, a o demokrację i rządy prawa, których nie można godzić z masową, globalną inwigilacją” - uznał poseł Zielonych, sprawozdawca nowych regulacji dotyczących ochrony danych w UE, **Jan Philipp Albrecht** (Niemcy). „Chciałbym porozumienia z USA w sprawie wspólnych standardów, ale po obu stronach Atlantyku potrzeba poważnych zmian prawnych” - zaznaczył.

„Wskazane w publikacji firmy, które ujawniały dane, jak na razie wyparły się działania wbrew prawu ... a mimo to jesteśmy tutaj, wskazując palcem winnych, cześć z was zaś już zaczęła głosić antyamerykańskie i antykomisyjne tezy” - kontrował poseł Europejskich Konserwatystów i Reformatorów (ECR) **Timothy Kirkhope** (Wielka Brytania).

- **Paranoiczne zachowanie**

Jaroslav Paška (Europa Wolności i Demokracji, EFD, Chorwacja) uznał, że „musimy przyjąć takie same sankcje względem firm, jak to robimy względem innych łamiących prawo”. „Paranoiczne zachowanie naszych amerykańskich partnerów jest godne pożałowania” - zauważył.

Według posłanki Zjednoczonej Lewicy Europejskiej - Nordyckiej Zielonej Lewicy **Marie-Christine Vergiat** (GUE/NGL, Francja), głównym problemem jest rozbieżność w katalogu praw przyznanych obywatelom USA i UE i wezwała negocjatorów do powzięcia odpowiednich kroków, by zapewnić poszanowanie prywatności Europejczyków przez władze USA.

- **Stanowisko Komisji Europejskiej**

Komisarz UE ds. zdrowia Tonio Borg zapewnił w trakcie debaty, że KE podziela zaniepokojenie eurodeputowanych i już w przyszły piątek w Dublinie komisarze spraw wewnętrznych Cecilia Malmström i sprawiedliwości Viviane Reding poruszą ten temat w rozmowach z ministrem bezpieczeństwa krajowego USA Janet Napolitano i prokuratorem generalnym USA Erikiem Holderem.

Według komisarza Borga w pierwszej kolejności KE będzie starała się wyjaśnić, czy w ramach amerykańskiego programu PRISM przetwarzanie danych ograniczało się do indywidualnych przypadków, czy też odbywało się na "hurtową skalę". „Rozmowy trzeba prowadzić mając na uwadze nasze szczególne relacje z USA. Jednak te szczególne relacje nie mogą być wykorzystywane jako wymówka dla niestosowania prawa i norm międzynarodowych. Musimy osiągnąć równowagę” - powiedział Borg.

Zdaniem KE w przyszłości podobnych problemów pozwoli UE uniknąć reforma własnych przepisów o ochronie danych osobowych. Obecnie trwają prace nad rozporządzeniem w tej sprawie, które dostosowałoby unijne standardy ochrony danych do rozwoju internetu i nowych technologii. Projekt zawiera też m.in. zapis o zakresie terytorialnym stosowania rozporządzenia, który zobowiązywałby do ochrony danych wszystkie firmy działające w UE.

9. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - Przedsiębiorstwa gazowe, naftowe, wydobywcze i pozyskujące drewno zobowiązane do ujawniania płatności na rzecz państwa

Duże przedsiębiorstwa naftowe, gazowe, wydobywcze oraz pozyskujące drewno z lasów pierwotnych, będą musiały ujawnić wszystkie płatności na rzecz państwa, w rozbiciu na konkretne projekty. W środę PE poparł projekt legislacyjny, którego celem jest dostarczenie informacji umożliwiających kontrolę i ocenę działań przedsiębiorstw wydobywczych oraz rządów.

W dwóch oddzielnych głosowaniach Parlament zatwierdził pakiet dwóch wniosków obligujących duże przedsiębiorstwa wydobywcze do ujawniania szczegółów dotyczących płatności na rzecz państwa. Nowe przepisy ograniczą też biurokratyczne wymogi wobec małych firm.

Podczas wtorkowej debaty, **Arlene McCarthy** (S&D, Wielka Brytania), odpowiedzialna za jeden z dwóch przyjętych projektów, powiedziała: „Podczas trudnych negocjacji z Radą kładliśmy nacisk na potrzebę ustalenia bardzo twardych reguł, dzięki którym raporty będą zawierały istotne, znaczące informacje i zapewnią przejrzystość działań.”

Posel **Klaus-Heiner Lehne** (EPP, Niemcy), odpowiedzialny za drugi z projektów, powiedział, że główne osiągnięcia to: „po pierwsze ujednoczenie europejskich przepisów dotyczących rachunkowości, a po drugie ograniczenie biurokracji, co sprzyja małym i średnim przedsiębiorstwom.”

- **Większa przejrzystość**

Na mocy przyjętego prawa, duże przedsiębiorstwa naftowe, gazowe i wydobywcze oraz te zajmujące się pozyskiwaniem drewna, będą dostarczać pełnej informacji na temat swoich płatności względem władz federalnych, państwowych oraz lokalnych. Parlamentarni negocjatorzy wprowadzili zasadę, która umożliwi publikację płatności na rzecz rządów w rozbiciu na konkretne projekty i działania, takie jak uzyskanie licencji na prace wydobywcze.

W celu zagwarantowania większej przejrzystości, wszystkie płatności powyżej 100 000 euro będą publikowane. Posłowie przyjęli również klauzulę uniemożliwiającą uniknięcie publikacji, zabraniającą przedsiębiorstwom sztucznego rozdzielania lub łączenia zapłaconych kwot. W raportach powinny się znaleźć płatności za: prawo do produkcji, niektóre podatki, należności z tytułu licencji, dywidendy, premie, opłaty za ulepszenia infrastruktury.

Nowe przepisy nie będą dotyczyć małych i średnich firm, a ich obciążenia administracyjne zostaną zredukowane w porównaniu do obecnie obowiązujących zasad.

- **Zlikwidowane "veto despoty"**

Za największy sukces nowych regulacji, uważa się usunięcie z projektu tzw. "veta despoty", które mogłoby spowodować wyłączenie spod przyjętych zasad

raportowania, przedsiębiorstw działających w krajach, stosujących sankcje karne za ujawnianie tego typu informacji.

Parlament wprowadził również znaczącą klauzulę przeglądową, która zobowiązuje Komisję Europejską do zbadania możliwości objęcia obecną dyrektywą innych sektorów oraz rozszerzenia zakresu obowiązkowego raportowania, w terminie trzech lat od wejścia w życie dyrektyw.

Nowe przepisy wejdą w życie po ich formalnym zatwierdzeniu przez Radę. Kraje członkowskie będą miały dwa lata na ich transpozycję do prawa krajowego.

10. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE - Wolny dostęp do danych zastrzykiem dla innowacyjności?

PE przyjął nowe przepisy, dzięki którym ułatwiony będzie dostęp do informacji publicznych, takich jak dane geograficzne i meteorologiczne, statystyki lub zdigitalizowane książki. To pozwoli firmom na ponowne ich wykorzystanie i dostarczenie konsumentom lepszych usług i produktów. Inicjatywa ma także na celu promowanie transparentności działań administracji publicznej oraz dać potrzebny zastrzyk gospodarce. Komisja Europejska wierzy, że zyski mogą sięgnąć nawet 40 miliardów euro.

Nowe zasady zapewnią internetowy dostęp do wszystkich publicznych danych - wyjaśniał podczas plenarnej debaty poseł-sprawozdawca **Ivailo Kalfin** (S&D, Bułgaria). W dostępnym pakiecie informacji znajdzie się wszystko to, co władze publiczne wyprodukowały, zebrały i opłaciły. To, według Kalfina, gruntownie zmieni podejście i kulturę pracy administracji, oraz pomoże zapewnić odpowiednią transparentność jej działań.

- **Ukryty skarb**

Taki ruch umożliwi firmom uzyskanie dostępu do otwartych danych, które w łatwy sposób mogą być ponownie wykorzystane. "To taki ukryty skarb pełen dokładnych i aktualnych informacji, zebranych przez władze publiczne" - wytłumaczył nam Kalfin. "Producenci oprogramowania mogą dzięki nim na przykład opracować nowe schematy pracy transportu publicznego, serwisy z współrzędnymi geograficznymi,

czy bazy danych dotyczące działalności komercyjnej i planów infrastrukturalnych dla danego regionu. To wszystko dzięki przekazaniu im dostępu do już raz wykorzystanych danych" - dodał.

- **Dane za darmo?**

Przedsiębiorstwa powinny otrzymać dostęp do danych za darmo, lub po bardzo korzystnych cenach, jako że społeczeństwo już raz opłaciło zebranie przez administrację informacji. Posłowie zagwarantowali także podczas negocjacji z rządami państw członkowskich, ściśle określenie wyjątków i dokładnych procedur - zarówno udzielania dostępu jak i w przypadku ewentualnych roszczeń i sporów.

11. BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCI - Nowe zasady dotyczące żywności dla niemowląt, dietetycznej oraz niskokalorycznej

Parlament przyjął w dniu 11 czerwca br. nowe zasady, zgodnie z którymi, przepisy dotyczące oznakowania i zawartości mleka dla dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zostaną zmienione, by lepiej chronić konsumentów i wprowadzić wyraźne rozróżnienie między zwykłymi produktami oraz tymi, dla osób o szczególnych potrzebach. Projekt, uzgodniony już z Radą, obejmuje też niektóre produkty niskokaloryczne.

„Niemowlęta, małe dzieci i poważnie chorzy ludzie są szczególnymi konsumentami. Naszym obowiązkiem, jako twórców prawa, jest stworzenie przepisów, regulujących oznakowanie i zawartość produktów przeznaczonych dla tych osób”, powiedziała autorka sprawozdania **Frédérique Ries** (ADLE, Belgia), po głosowaniu. „Z drugiej strony, ważne jest także wprowadzenie porządku na przeładowanym rynku produktów żywnościowych i zrezygnowanie z marketingowej koncepcji żywności dietetycznej”, dodała pani Ries.

Nowe zasady upraszczają i precyzują przepisy dotyczące oznakowania i zawartości mleka dla niemowląt oraz żywności następnej (dla dzieci pomiędzy 6-10 miesiącem życia), a także przetworzonych produktów zbożowych, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego oraz suplementów diety.

Projekt zawiera też zamkniętą listę substancji, takich jak witaminy i minerały, które mogą być dodane do wyżej wymienionych produktów.

- **Mleko dla niemowląt**

Aby nie zniechęcać matek do karmienia piersią, na mocy nowych przepisów dotyczących oznakowywania i reklamowania preparatów na bazie mleka, producentom nie wolno będzie umieszczać na opakowaniach zdjęć niemowląt lub zdjęć idealizujących skutki spożywania danego produktu.

Nadal dozwolone jest umieszczanie na opakowaniu ilustracji umożliwiających łatwe rozpoznanie produktu oraz tych wyjaśniających sposób jego przygotowania.

Parlament zwrócił się również do Komisji o oszacowanie ilości wartości odżywczych zawartych w tzw. "mleku następnym" przeznaczonym dla małych dzieci, w porównaniu z potrzebami diety dziecka odstawionego od karmienia piersią. Ponadto, raport powinien ocenić, czy żywność przeznaczona dla sportowców wymaga regulacji prawnej.

- **Pestycydy**

Komisja ma również zająć się kwestią zredukowania do minimum śladowej zawartości pestycydów w tych produktach.

- **Kolejne kroki**

Niektóre postanowienia zawarte w projekcie rezolucji (artykuły 11, 16, 18, 19) wejdą w życie dwudziestego dnia po ich publikacji w Dzienniku Urzędowym UE

12. POLITYKA SPOŁECZNA - PE przeznaczy 3.5 miliarda euro dla najbardziej potrzebujących w UE

W dniu 12 czerwca br. PE nie zgodził się na zmniejszenie środków w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym i przegłosował utrzymanie dotychczasowej kwoty 3,5 mld euro. W ramach ustalania unijnego budżetu na lata 2014 - 2020, Komisja Europejska oraz kraje członkowskie

proponowały zredukowanie funduszy przeznaczanych na ten cel do kwoty 2.5 mld euro

Podczas debaty, odpowiedzialny za sprawozdanie, poseł **Emer Costello** (S&D, Irlandia), powiedział: „Prawie 120 milionów obywateli UE żyje na granicy ubóstwa i jest spychanych na margines społeczny. Ponad 40 milionów cierpi z powodu niedostatku, natomiast liczba bezrobotnych w Europie sięga 4 milionów. Ten nowy fundusz stanowi ważne narzędzie łagodzące skutki kryzysu społecznego i ekonomicznego oraz jest praktycznym dowodem solidarności europejskiej z najbardziej potrzebującymi obywatelami UE.”

Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym, zaplanowany na lata 2014 - 2020 ma zastąpić istniejący już Program Dystrybucji Żywności, który został stworzony w celu jak najlepszego wykorzystania nadwyżek żywności wytwarzanych w ramach programu Wspólnej Polityki Rolnej UE. Środki w ramach nowego programu, będą przeznaczone również na pokrycie podstawowych potrzeb najuboższych w UE.

- **Budżet 3.5 mld euro**

Komisja Europejska oraz kraje członkowskie proponowały, aby na Europejski Fundusz Pomocy przeznaczyć 2.5 mld euro, z unijnego budżetu na politykę spójności, jednak Parlament, nie godząc się na redukcję środków, głosował za utrzymaniem dotychczasowej kwoty 3.5 mld euro.

- **Udział państw członkowskich**

Parlament zdecydował większością głosów, by uczestnictwo w Funduszu Pomocy było obowiązkowe. Oznacza to, że jeśli dany kraj nie skorzysta z pochodzących z niego pieniędzy i tak powinny być one udostępnione najbardziej potrzebującym. Liczni posłowie byli przeciwni temu rozwiązaniu, uważając, że udział w Funduszu powinien być dobrowolny.

- **Współfinansowanie**

Posłowie chcą także, aby UE finansowała 85% uzasadnionych wydatków Funduszu, z możliwością zwiększenia tego udziału do 95% dla tych, najbardziej dotkniętych kryzysem. Podczas gdy Komisja ustaliła 85% finansowania jako maksymalną kwotę.

- **Kolejne kroki**

Zmieniony tekst został przyjęty głosami 513 za, 149 przeciw, 27 wstrzymujących się. Głosowanie w sprawie rezolucji zostało przełożone, w celu rozpoczęcia nieformalnych negocjacji z Radą. Ostateczna wielkość Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym na lata 2014-2020, będzie zależała od wyniku negocjacji wieloletnich ram finansowych (MFF).

- **Dane statystyczne**

Kryzys gospodarczy spowodował drastyczne pogorszenie się sytuacji Europejczyków. Najnowsze badania przeprowadzone w UE wykazują, że aż 120 milionów osób zagrożonych jest dziś ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Dlatego Parlament Europejski podczas czerwcowej sesji plenarnej podjął decyzję o wyposażeniu nowego funduszu dla najbardziej potrzebujących, w przewidziany na 7 lat budżet w wysokości 3,5 miliarda euro.

Unijny fundusz zapewni podstawowe środki do życia najbardziej potrzebującym (głównie osobom bezdomnym i dzieciom), jednak to państwa członkowskie oraz organizacje współpracujące będą odpowiedzialne za dystrybucję pomocy. W 2011 r. z podobnego programu skorzystało prawie 19 milionów osób w całej Europie.

Szacuje się, że w roku 2009 i 2010 ponad 4 miliony Europejczyków pozostawało bez dachu nad głową, a obecnie ponad 40 mln nie może pozwolić sobie co drugi dzień na kupienie posiłku zawierającego mięso, ryby lub ich wegetariański odpowiednik (*podstawowa potrzeba ustalona przez WHO*).

BIEDA

problem trapiący Europę

5 NA 20 DZIECI
było zagrożonych ubóstwem w 2011 r.

13. POLITYKA SPOŁECZNA - Pracownicy lepiej chronieni przed promieniowaniem elektromagnetycznym

W dniu 11 czerwca, Parlament przyjął nowe unijne zasady zwiększające bezpieczeństwo pracowników wystawionych na działanie promieniowania

elektromagnetycznego. Zasady, uzgodnione już z Radą, wprowadzają nowe, międzynarodowe limity dopuszczalnego promieniowania, zezwalając jednocześnie na wyjątkowe traktowanie określonych sektorów, takich jak armia lub ochrona zdrowia. Od pracodawców wymagać się będzie oceny i zmniejszania ryzyka.

„Przyjęty tekst pozwala na zachowanie równowagi pomiędzy zdrowiem i bezpieczeństwem pracowników, a zezwoleniem na stosowanie pola elektromagnetycznego, kiedy jest to konieczne, na przykład na potrzeby medyczne”, powiedziała podczas **Elisabeth Morin-Chartier** (EPP, Francja), odpowiedzialna za sprawozdanie.

Nowe przepisy dotyczą wszystkich sektorów, ze szczególną uwagą traktując pracowników narażonych na największe ryzyko, pracujących, na przykład, w przemyśle ciężkim, przy obróbce metali lub narażonych na długotrwałe przebywanie w zasięgu fal telewizyjnych, radiowych lub radarów.

- **Zaostrzone limity**

Wartości graniczne dotyczące wystawienia na promieniowanie, przy których pracodawca powinien podjąć środki zaradcze, będą obecnie określane według nowych zaostrzonych zaleceń Międzynarodowej Komisji Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym (ICNIRP).

- **Pracodawcy muszą oceniać i zmniejszać ryzyko**

Zgodnie z nowymi zasadami, pracodawcy są zobowiązani do oceny, jak ryzykowny jest poziom promieniowania oraz podjęcia stosownych kroków, zmniejszających to ryzyko, takich jak wymiana sprzętu lub używanie odpowiednich blokad i ekranów ochronnych.

- **Wyjątki dla rezonansu magnetycznego oraz dla potrzeb militarnych**

Ponieważ system wartości granicznych poziomu promieniowania może ograniczać użycie niektórych technologii medycznych lub militarnych, oba sektory zostaną potraktowane wyjątkowo, pod warunkiem ograniczania do minimum negatywnych skutków tych technologii dla zdrowia.

- **Długotrwałe skutki zdrowotne**

Nowa dyrektywa obejmuje bezpośrednie skutki biofizyczne (skutki ciepłe, pobudzenie mięśni, nerwów lub narządów zmysłów) oraz pośrednie skutki biofizyczne (zakłócenia działania elektronicznego sprzętu medycznego w tym rozruszników serca). Parlament wymógł także na Komisji, monitorowanie dalszych badań nad innymi możliwymi długoterminowymi negatywnymi skutkami dla zdrowia.

- **Kolejne kroki**

Nowe zasady muszą zostać formalnie zaakceptowane przez Radę, do końca czerwca, co pozwoli na opublikowanie ich w Dzienniku Urzędowym UE 1 lipca 2013.

14. WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE 2014-2020 - Blżej porozumienia w sprawie budżetu na lata 2014-2020?

„Poczyniliśmy bardzo duży postęp, wierzę, że zbliżamy się do porozumienia” - powiedział o negocjacjach z PE ws. budżetu wicepremier Irlandii **Eamon Gilmore**. Kolejna runda negocjacji odbyła się w nocy z wtorku na środę. 18 czerwca ma się odbyć być może ostatnia.

Gdyby doszło do porozumienia między reprezentującą kraje UE irlandzką prezydencją, a Parlamentem Europejskim 18 czerwca, budżet mógłby być głosowany już w lipcu. Byłby to spektakularny sukces dobiegającego końca przewodnictwa Irlandczyków w UE.

„Kształt ostatecznej umowy jest teraz na horyzoncie, chociaż pozostają jeszcze intensywne negocjacje” - oświadczył wicepremier Gilmore.

„Wznowimy nasz piąty i miejmy nadzieję ostatni trylog (rozmowy między prezydencją, PE i KE) 18 czerwca w Brukseli. Pozostaję przekonany, że możemy osiągnąć porozumienie, jeśli będzie wystarczająca polityczna wola po obu stronach. Naszym wspólnym celem jest zapewnienie, aby 960 mld euro unijnego finansowania

mogło być zmobilizowane, by wesprzeć wzrost gospodarczy i zatrudnienie w całej Europie” - podkreślił irlandzki wicepremier.

Tymczasem PE jeszcze w dniu 11 czerwca przed negocjacjami z prezydencją wzywał kraje UE do poczynienia postępów w sprawie negocjacji budżetowych. PE domaga się m.in. elastyczności budżetu, przeglądu w połowie jego obowiązywania, jak również nowelizacji tegorocznego budżetu.

Zespół negocjacyjny Parlamentu (*) w sprawie długoterminowego budżetu UE na lata 2014-2020 wyraził rozczarowanie brakiem postępów w negocjacjach na temat wieloletnich ram finansowych. Na podstawie najnowszych propozycji przewidzianych przez Radę, Parlament nie widzi możliwości, by udało się osiągnąć porozumienie w tej chwili. Niemniej jednak PE ma nadzieję na przełom przed 25 czerwca.

Członkowie zespołu negocjacyjnego są zdania, że "małe gesty" poczynione przez Radę w kwestiach takich jak elastyczność oraz przegląd są „nie do przyjęcia”, ponieważ uniemożliwiają optymalne wykorzystanie budżetów rocznych w ramach nowych wieloletnich ram finansowych i pozostawiają nowo wybrany Parlament bez możliwości wypowiedzenia się w sprawie budżetu UE do 2020 roku. To samo dotyczy kwestii deficytu budżetowego w tym roku, który szacuje się na 11.2 mld EUR.

Posłowie uznają za zły sygnał to, że Rada nie może osiągnąć porozumienia w sprawie budżetu w celu uwzględnienia przystąpienia Chorwacji, mimo że cały scenariusz jest przewidziany w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, które już weszło w życie. Negocjatorzy PE chcą, by ten problem był rozwiązany, zgodnie z porozumieniem.

(*) Członkowie zespołu negocjacyjnego PE w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2014-2020 oraz środków własnych to: **Alain Lamassoure** (główny negocjator), **Jean Luc Dehaene** (sprawozdawca: środki własne), **Ann Jensen** (sprawozdawca: środki własne), **Ivailo Kalfin** (sprawozdawca: WRF), **Reimer Boege** (sprawozdawca: WRF).

14 maja ministrowie finansów UE porozumieili się wstępnie w sprawie dodatkowych 7,3 mld euro w ramach nowelizacji budżetu UE na 2013 r.

Uzgodniony przez kraje UE budżet na lata 2014-2020 po raz pierwszy będzie realnie mniejszy od poprzedniego. Przewiduje wydatki rządu 960 mld euro w zobowiązaniach oraz ponad 908 mld euro w rzeczywistych płatnościach. Zgodnie z ustaleniami przywódców państw unijnych Polska na lata 2014-2020 ma otrzymać 105,8 mld euro, w tym na politykę spójności 72,9 mld euro, a na politykę rolną 28,5 mld euro. To dałoby jej pozycję największego beneficjenta unijnych funduszy.

15. WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE – Liderzy PE przypominają Radzie o tym, co jest potrzebne do osiągnięcia porozumienia ws. wieloletniego budżetu

Konferencja Przewodniczących wyraziła swoje rozczarowanie stanowiskiem Rady i faktem i jej niechęcią do kompromisu, co z kolei nie pozwala na osiągnięcie porozumienia w sprawie wieloletnich ram finansowych 2014 - 2020. Stwierdza, że Parlament Europejski poszedł już na daleko idące ustępstwa i wziął pod uwagę trudną sytuację budżetową w państwach członkowskich a także stale wykazuje swoją gotowość do osiągnięcia rozsądnego porozumienia.

Jednakże Rada nie poczyniła żadnego ruchu w kierunku przyjęcia priorytetów Parlamentu Europejskiego, które zostały zawarte w rezolucji PE z marca br., przyjętej 506 głosami. Niemniej jednak Konferencja Przewodniczących uznaje wysiłki prezydencji irlandzkiej i apeluje do państw członkowskich, które blokują postęp w negocjacjach, do ponownego rozważenia swego stanowiska, aby to ważne dla obywateli porozumienie zostało zawarte.

Konferencja Przewodniczących jeszcze raz potwierdziła, że nie uda się znaleźć większości w Parlamencie, koniecznej do tego, aby wyrazić zgodę na następne WRF:

- bez przekonujących gwarancji ze strony Rady, że zgodzi się na dodatkową kwotę w wysokości 11,2 mld euro, o którą poprosiła Komisja Europejska w projekcie budżetu korygującego nr 2, aby umożliwić spłatę unijnych rachunków za rok bieżący,
- bez prawdziwej elastyczności zobowiązań i płatności pomiędzy tytułami i w ich ramach, a także między latami budżetowymi, aby umożliwić korzystanie z pełnych kwot przewidzianych na lata 2014 r. do 2020 r.,
- bez obowiązkowej klauzuli przeglądowej umożliwiającej dokonanie ponownej oceny potrzeb budżetowych w okresie wieloletnich ram finansowych i

dostosowanie ich w razie potrzeby, dzięki czemu nowo wybrany Parlament Europejski będzie mógł odgrywać swoją rolę w tym obszarze,

- bez trwałego porozumienia i harmonogramu utworzenia prawdziwego systemu zasobów własnych Unii Europejskiej.

Konferencja Przewodniczących wzywa Radę, na tym etapie negocjacji, do konstruktywnej współpracy z Parlamentem Europejskim i do gotowości do kompromisu. Taki kompromis pozwoli państwom członkowskim na spełnienie ich życzeń, co do przewidywalności budżetu i potrzeby zapewnienia nowoczesnego budżetu wyposażonego w odpowiednie mechanizmy pozwalające Unii szybko reagować na nowe wyzwania i szybko zmieniające się środowisko. Konferencja Przewodniczących uważa, że takie porozumienie jest jeszcze w zasięgu ręki.

Konferencja Przewodniczących składa się z Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz przewodniczących grup politycznych.

16. CŁA - Celnicy otrzymają lepsze narzędzia do walki z podróbkami

Niemal 115 milionów podrobionych produktów zatrzymali w 2011 r. celnicy na granicach UE, a duża ich część okazała się być niebezpieczna dla ludzkiego zdrowia i bezpieczeństwa. Najskuteczniejszą metodą walki z podróbkami jest zamknięcie unijnych granic przed ich napływem, dlatego też Parlament przegłosował nowe zasady egzekwowania przepisów celnych. Od teraz celnicy będą mieć dużo lepsze narzędzia do walki z nielegalnymi produktami.

Nowe regulacje określają jasne zasady dotyczące niszczenia nielegalnych i stanowiących zagrożenie dla zdrowia produktów, zatrzymanych przez służby celne na granicy UE. Nie zmieniają jednak niczego w kwestii ochrony własności intelektualnej i nie dotyczą produktów niekomercyjnych, przewożonych przez turystów.

- **Szybciej i efektywniej**

Niemiecki deputowany Liberalów (ALDE) **Jürgen Creutzmann**, który steruje pracami nad rozwiązaniami w Parlamencie powiedział: „Pracownicy służby celnej mają wyjątkowo dobre warunki, by przejmować i eliminować podrabiane produkty,

zanim zaleją nasz rynek. Dzięki nowemu prawu, celnicy będą mogli wykonywać swoje zadania szybciej i efektywniej”.

Niszczenie nielegalnych produktów będzie mogło odbywać się bez wyroku sądowego, za zgodą właściciela praw autorskich oraz przy braku sprzeciwu importera. Osoby złapane na przewożeniu małej ilości podrabianych rzeczy (mniej niż dwa kilogramy) będą miały 10 dni na wyrażenie zgody, bez ponoszenia opłaty za magazynowanie i sam proces zniszczenia.

- **Co z lekami?**

W parlamentarnym sprawozdaniu wyrażono obawy, że nowe przepisy mogą mieć negatywny wpływ na legalny obrót lekami generycznymi pomiędzy państwami nienależącymi do UE. Ustalono, że mogą być one zatrzymane lub skonfiskowane tylko w przypadku zaistnienia poważnego przypuszczenia, że trafią na rynek UE.

17. POLITYKA AZYLOWA - PE daje zielone światło nowemu systemowi przyznawania azylu

W dniu 12 czerwca br. Parlament przyjął nowe zasady, w sprawie Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego, który ma ujednoczyć procedury składania i przyjmowania wniosków o azyl oraz przyznać podstawowe prawa osobom się o niego ubiegającym na terenie UE. Celem systemu jest także zatrzymanie przemieszczania się tych osób do krajów członkowskich, które nie mogą zapewnić im godnych warunków życia.

- **Wspólne procedury**

Obecne prawo unijne nie wyznacza państwom członkowskim ostatecznych terminów na podjęcie decyzji w sprawie przyznania azylu. W celu zmniejszenia między krajami, nowe zasady określą wspólne terminy rozpatrywania wniosków (co do zasady: 6 miesięcy, z nielicznymi wyjątkami), zaostrzą przepisy dotyczące szkolenia pracowników, a także wprowadzą nowe regulacje, chroniące małoletnich przebywających bez opieki.

- **Minimalne standardy przyjmowania**

Kluczowe zmiany w stosunku do dyrektywy z 2003 roku, w sprawie warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl, dotyczą: godziwych warunków życia w przeznaczonych dla nich ośrodkach, wczesnej oceny medycznych i psychologicznych potrzeb osób ubiegających się o azyl oraz zapewnienia im szybszego dostępu do rynku pracy (9 miesięcy od złożenia wniosku o azyl). Jeśli osoby ubiegające się o azyl zostają zatrzymane, powinny być umieszczone w specjalnie przeznaczonych do tego ośrodkach.

- **Koniec z transferami do krajów nieprzystosowanych**

Rozporządzenie Dublin II określa państwo, które ma rozpatrywać wniosek o azyl (zwykle to, przez które dana osoba dostała się do UE). Zgodnie z nowymi zasadami, osoby ubiegające się o azyl, nie będą przenoszone do krajów, gdzie istnieje ryzyko nieludzkiego lub degradującego traktowania. Zostanie też wprowadzony mechanizm wczesnego ostrzegania, który powinien rozwiązywać problemy w narodowych systemach przyznawania azylu zanim przerodzą się w kryzys.

- **Dostęp policji do danych osobowych**

Ponadto, policja oraz Europol uzyskają dostęp do bazy odcisków palców osób ubiegających się o azyl, w państwach członkowskich, w celu zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości. W wyniku interwencji posłów, przepisy dotyczące ochrony danych osobowych zostaną zastrzeżone tak, by dane te mogły być wykorzystywane w innym celu.

- **Kolejne kroki**

Zmiany w systemie przyznawania azylu, aktualizują prawo uchwalone przed dekadą. W 2012 roku 333, 000 osób ubiegało się o azyl na terenie UE.

Nowe przepisy, wstępnie ustalone przez przedstawicieli Rady i Parlamentu, uzyskały wsparcie rządów krajowych i powinny wejść w życie w II połowie 2015 roku.

Przepisy rozporządzenia Dublin II, w sprawie przenoszenia osób ubiegających się o azyl, zaczną obowiązywać 6 miesięcy od ich formalnego wejścia w życie (tj. z początkiem 2014 roku).

18. SPRAWY KONSTYTUCYJNE - Podział miejsc w Parlamencie po wyborach w 2014 roku

Zgodnie z projektem decyzji, przyjętym przez Parlament w środę, po wyborach w 2014 roku, 12 państw członkowskich zmniejszy liczbę miejsc o jedno, a pozostałe kraje nie zyskają żadnych nowych. Rozwiązanie to pomoże dostosować się do ustanowionego przez Traktat Lizboński limitu 751 posłów i zrobić miejsce dla parlamentarzystów z Chorwacji.

Projekt decyzji Rady Europejskiej, za którym zagłosowali posłowie 574 do 71 z 39 wstrzymującymi się jest zgodny z propozycją przedstawioną przez Parlament 13 marca 2013 roku. Aby decyzja ta mogła wejść w życie, po uzyskaniu zgody PE, musi być jeszcze zatwierdzona przez szefów państw i rządów, podczas szczytu 27-28 czerwca.

Zaproponowane rozwiązanie oznacza, że 12 państw członkowskich: Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Grecja, Węgry, Irlandia, Łotwa, Litwa, Portugalia i Rumunia straciłoby po jednym mandacie w przyszłorocznych wyborach. Pozostałe 3 miejsca mają wrócić z puli Niemiec, które zgodnie z Traktatem Lizbońskim muszą zmniejszyć liczbę mandatów z 99 do 96.

Ustalenia te pomogą uniknąć „bolesnego, głównie dla średnich i małych państw, które poniosłyby duże straty, a faworyzującego duże kraje, podziału miejsc”, powiedział **Rafał Trzaskowski** (EPP, Polska). „To najmniej niedoskonałe z możliwych rozstrzygnięć”, dodał **Roberto Gualtieri** (S&D, Włochy).

- **W oczekiwaniu na wybory w 2019 r.**

Porozumienie zakłada, że podział miejsc powinien zostać dobrze przeanalizowany przed wyborami w 2019 roku, w oparciu o propozycję PE, przedstawioną przed końcem 2016 roku, aby zapewnić "obiektywny, sprawiedliwy, długotrwały i przejrzysty" podział mandatów. Należy to zrobić z poszanowaniem zasady

"degresywnej proporcjonalności", zgodnie z którą posłowie pochodzący z dużych państw członkowskich reprezentują większą liczbę obywateli niż ci, z mniejszych krajów. Odzwierciedla ona także zmiany demograficzne i ilości państw członkowskich, uwzględniając równowagę w systemie międzyinstytucjonalnym.

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE	OBECNY MANDATÓW	PODZIAŁ PROPONOWANY PODZIAŁ	RÓŻNICE
Niemcy	99*	96	-3
Francja	74	74	=
Zjednoczone Królestwo	73	73	=
Włochy	73	73	=
Hiszpania	54	54	=
Polska	51	51	=
Rumunia	33	32	-1
Holandia	26	26	=
Grecja	22	21	-1
Belgia	22	21	-1
Portugalia	22	21	-1
Czechy	22	21	-1
Węgry	22	21	-1
Szwecja	20	20	=
Austria	19	18	-1
Bułgaria	18	17	-1
Dania	13	13	=
Słowacja	13	13	=
Finlandia	13	13	=
Irlandia	12	11	-1
Chorwacja	12	11	-1
Litwa	12	11	-1
Słowenia	8	8	=
Łotwa	9	8	-1
Estonia	6	6	=
Cypr	6	6	=
Luksemburg	6	6	=
Malta	6	6	=

** 3 mandaty dla Niemiec stanowiły część porozumienia ponadnarodowego, które wygasa z końcem kadencji obecnego Parlamentu.*

19. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE - Zamieszki w Turcji: PE apeluje o pojednanie i ostrzega przed użyciem brutalnych środków

Posłowie wyrazili głęboki niepokój, z powodu nieproporcjonalnego i nadmiernego użycia siły przez turecką policję, w celu stłumienia legalnych, pokojowych demonstracji przeciw planom zabudowy Parku Gezi. W rezolucji, nad którą zagłosowali w czwartek, ostrzegają przed brutalnym tłumieniem pokojowych protestów, nawołując premiera Recepta Tayyipa Erdogana do przyjęcia postawy pojednawczej i jednoczącej ludzi.

Parlament wzywa do: wymierzenia sprawiedliwości wobec odpowiedzialnych za przemoc użytą przez policję, uwolnienia przetrzymywanych, pokojowych demonstrantów oraz rekompensaty dla ofiar. Posłowie z uznaniem przyjęli umiarkowaną reakcję prezydenta Abdullaha Güla i przeprosiny wicepremiera Bulenta Arinca, potępiając jednocześnie niechęć tureckiego rządu do pojednania, przeprosin i zrozumienia reakcji części tureckiego społeczeństwa.

- **Społeczeństwo otwarte**

Wśród protestujących narasta poczucie, że głos mniejszości nie jest reprezentowany. Część społeczeństwa jest też niezadowolona z nowych przepisów, nadmiernie regulujących sposób życia. Zdaniem posłów, w zróżnicowanej, pluralistycznej demokracji, zadaniem większości jest uwzględnianie głosu opozycji i społeczeństwa obywatelskiego, podczas podejmowania decyzji.

Organizowanie legalnych i pokojowych protestów świadczy o aktywnym społeczeństwie obywatelskim w Turcji, która jednak, podkreślają posłowie, powinna wzmocnić swoje demokratyczne instytucje, przepisy prawne oraz chronić podstawowe wolności.

- **Wolność wypowiedzi i mediów**

Parlament jest zaniepokojony pogarszającą się sytuacją wolności prasy, między innymi nasilającą się w tureckich mediach cenzurą. Najważniejsze media w Turcji przemilczały demonstracje, a użytkownicy Twittera zostali aresztowani. Posłowie, przywołując przykłady wielu sądzonych lub uwięzionych dziennikarzy, zwracają uwagę na znaczenie niezależnej prasy dla demokratycznego społeczeństwa oraz rolę sądownictwa w umacnianiu wolności mediów.

20. SPRAWY GOSPODARCZE I WALUTOWE / POLITYKA ZATRUDNIENIA – Dyskusja na temat kolejnego szczytu Rady: praca dla młodych, inwestycje społeczne i Unia Gospodarcza i Walutowa

Oferty pracy dla młodych ludzi, inwestycje społeczne w odpowiedzi na kryzys gospodarczy oraz architektura europejskiej unii gospodarczej i walutowej to były kluczowe kwestie dyskutowane przez posłów do PE, prezydencję Rady i przewodniczącą Komisji Europejskiej w dniu 13 czerwca br., w ramach przygotowań do szczytu Rady w dniach 27 i 28 czerwca. Posłowie podkreślali, że decyzje są podejmowane, ale nie są wprowadzane w życie. Parlament podsumował najważniejsze zagadnienia w trzech rezolucjach przyjętych tego samego dnia.

• Praca dla młodych ludzi

Parlament Europejski będzie ściśle monitorował postępy w urzeczywistnianiu systemów "gwarancji dla młodzieży", dzięki którym maksymalnie w cztery miesiące po ukończeniu szkoły lub utracie dotychczasowej pracy powinni otrzymać odpowiedniej jakości ofertę zatrudnienia, stażu bądź kontynuowania nauki.

Posłowie z zadowoleniem przyjmują również przeznaczenie na Inicjatywę Zatrudnienia Młodzieży środków w wysokości 6 mld euro. Podkreślają jednak, że koszt wdrożenia systemów gwarancji dla młodzieży w całej strefie euro szacowany jest na 21 mld euro przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) i dlatego zachęca, by zwiększyć długoterminowe finansowanie przeznaczone dla tych programów.

Rezolucja w sprawie systemów gwarancji dla młodzieży została przyjęta stosunkiem głosów 539 za, 103 przeciw, przy 16 głosach wstrzymujących się.

- **Inwestycje społeczne**

Ukierunkowane inwestycje społeczne powinny być ważnym elementem polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia państw członkowskich skoordynowanych w ramach semestru europejskiego.

Posłowie wzywają Komisję do rozważenia możliwości opracowania tabeli wyników wspólnych wskaźników inwestycyjnych społecznych, co pozwoli na monitorowanie postępów w państwach członkowskich.

Rezolucja w sprawie inwestycji społecznych została przyjęta przez podniesienie rąk.

- **Wzmocnienie europejskiej demokracji w przyszłej unii gospodarczej i walutowej (UGW)**

Parlament wzywa do podjęcia ambitniejszych działań w odpowiedzi na kryzys. W przyjętej rezolucji posłowie wyrażają swoje ubolewanie w związku z przełożeniem wszystkich decyzji dotyczących przyszłej architektury unii gospodarczej i walutowej (UGW) oraz brakiem demokratycznej odpowiedzialności, zarówno w Unii Gospodarczej i Walutowej, jak i w systemie "trojki" (Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska). Podkreślają, że udział UE w systemie „trojki” powinien podlegać demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu i odpowiedzialności przed nim.

Rezolucja podkreśla, że stabilność i wzrost można przywrócić tylko za pomocą pogłębionej, demokratycznej i włączającej UGW. Ponadto, każda kolejna inicjatywa na rzecz pogłębionej i rzeczywistej UGW opartej na stabilności, trwałym wzroście gospodarczym, solidarności i demokracji musi być koniecznie podjęta zgodnie z metodą wspólnotową. Posłowie nalegają na potrzebę podejmowania działań w celu ustanowienia unii bankowej, dokapitalizowania banków bezpośrednio przez Europejski Mechanizm Stabilności i włączenia silnego "filaru społecznego" do procesu europejskiego semestru koordynacji polityki gospodarczej.

Rezolucja ws. UGW została zatwierdzona stosunkiem głosów: 528 za do 114 przeciw, przy 30 głosach wstrzymujących się.

Procedura: rezolucja nielegislacyjna

21. SPRAWY ZAGRANICZNE – Przegląd organizacji i funkcjonowania ESDZ po dwóch latach: posłowie wzywają do bardziej ambitnego korpusu dyplomatycznego UE

Podczas sesji PE posłowie podsumowali działanie ESDZ po dwóch latach od momentu jej powstania i przedstawili propozycje usprawnienia jej funkcjonowania. Posłowie są zdania, że w dwa lata od jej utworzenia nie można oczekiwać, by Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) była w pełni funkcjonalna. Posłowie podkreślają, że przy tworzeniu ESDZ nastąpił odpowiedni postęp, jednak poprzez umocnienie instrumentalnego charakteru służby można osiągnąć więcej w kwestii synergii, koordynacji między instytucjami, przywództwa politycznego i widoczności, a to dzięki połączeniu ról wysokiego przedstawiciela, wiceprzewodniczącego Komisji i przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych. W swoim wkładzie do tegorocznego przeglądu nowej unijnej dyplomacji, posłowie wzywają do skupienia się na planowaniu strategicznym i reagowaniu na sytuacje kryzysowe w odpowiednim czasie. Posłowie chcieliby, by ESDZ była w stanie planować strategicznie i zyskała zdolność do przedkładania wniosków dotyczących wdrażania istotnych rozwiązań innowacyjnych przewidzianych w traktacie z Lizbony, takich jak powierzanie realizacji pewnych zadań grupom państw członkowskich, które mogą się ich podjąć, a także rozwój stałej współpracy strukturalnej, co dotyczy również wykorzystania grup bojowych.

Struktura ESDZ musi być usprawniona i należy zaprzestać obecnego powielania zadań w Komisji i sekretariacie Rady, aby dyplomacja europejska była dyplomacją 21. wieku – twierdzą posłowie PE. Dodają, że system podejmowania decyzji w ESDZ musi być bardziej spójny, terminowy i efektywny kosztowo.

„Szkłanka jest do połowy pełna, a nie do połowy pusta”, powiedział **Elmar Brok** (EPP, Niemcy), który był odpowiedzialny za przygotowanie zalecenia Parlamentu Europejskiego wraz z **Roberto Gualtieri** (S & D, Włochy). „Chcielibyśmy zobaczyć więcej synergii z Komisją i prostszy system dowodzenia w ESDZ”, dodał, przypominając zarówno sukcesy ESDZ w Serbii i Kosowie, jak i powolną odpowiedź UE na kryzys w Mali.

„ESDZ jest kluczowym atutem dla stworzenia prawdziwie europejskiej polityki zagranicznej”, powiedział poseł Gualtieri, dodając, że „obecny przegląd powinien

prorowadzić do konstruktywnej poprawy jej funkcjonowania, co musi skutkować, między innymi, zjednoczeniem jednostek zarządzania kryzysowego i poprawą systemu rekrutacji”.

- **Wzmocnienie roli wysokiego przedstawiciela, jako wiceprzewodniczącego Komisji**

Aby działania zewnętrzne UE były bardziej spójne i skuteczne, rola wysokiego przedstawiciela jako wiceprzewodniczącego Komisji powinna zostać wzmocniona. Na przykład, wysoki przedstawiciel powinien przewodniczyć grupie komisarzy ds. stosunków zewnętrznych i być wspierany przez politycznego zastępcę lub zastępców odpowiedzialnych przed Parlamentem Europejskim.

- **Wyposażyć delegacje UE, aby służyły interesom UE**

Delegacje UE potrzebują pracowników o odpowiednich kwalifikacjach. Liczebność i profile pracowników delegatur UE muszą stanowić odzwierciedlenie strategicznych interesów Unii w danym kraju lub regionie. Parlament domaga się dopilnowania, by w stosownych przypadkach w każdej delegaturze działał attaché ds. bezpieczeństwa i obrony, co w szczególności dotyczy delegatur w krajach o niestabilnej lub niepewnej sytuacji politycznej bądź w krajach, w których zakończono niedawno operację lub misję w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a to w celu zapewnienia ciągłości działań i odpowiedniego monitorowania sytuacji politycznej.

Europosłowie zalecają ponadto dalsze rozwijanie praktyki tworzenia przez instytucje wspólnych służb technicznych i logistycznych, tak aby uzyskać korzyści skali i większą efektywność. Jako pierwszy krok proponują umiejscowienie w ramach „wspólnej jednolitej struktury” różnych służb logistycznych Komisji i ESDZ zajmujących się wczesnym ostrzeganiem i oceną ryzyka oraz wykonujących zadania związane z bezpieczeństwem, które reagują na wydarzenia mające miejsce poza Unia, w której to strukturze służby te muszą współpracować.

Kolejnym krokiem w opinii europosłów powinno być tworzenie opcji uzyskiwania w średnim i długim terminie korzyści skali po stronie służb dyplomatycznych państw członkowskich i ESDZ w państwach trzecich, w tym w odniesieniu do świadczenia usług konsularnych w koordynacji z państwami członkowskimi.

- **Większa odpowiedzialność polityczna przed Parlamentem Europejskim**

Parlament proponuje, by w oparciu o pozytywne doświadczenia związane ze stawiennictwem nowo mianowanych szefów delegatur i specjalnych przedstawicieli UE przed komisją AFET przed objęciem ich stanowisk, poszerzyć tę praktykę o szefów misji i operacji w ramach WPBiO. PE domaga się również, by nowi szefowie delegatur, którzy uzyskali nominację z rąk wysokiego przedstawiciela, byli oficjalnie zatwierdzani przez właściwą komisję parlamentarną przed objęciem swoich stanowisk.

Ponadto, w opinii PE ważne jest wprowadzenie systematycznej wymiany informacji z właściwą komisją parlamentarną przed każdym posiedzeniem Rady do Spraw Zagranicznych oraz zdawanie sprawozdania tej komisji po każdym posiedzeniu Rady.

Rezolucja została przyjęta stosunkiem głosów 501 za, przy 96 głosach przeciw i 13 głosach wstrzymujących się.

Procedura: rezolucja nielegislacyjna

22. PRAWA CZŁOWIEKA - Unia Europejska powinna określać wolności prasy i wolności religii i przekonań standardy na całym świecie

Posłowie w dwóch odrębnych rezolucjach przyjętych w dni 13 czerwca br. wzywają UE do przejęcia przywództwa na świecie w dążeniu do zapewnienia ochrony dziennikarzy na całym świecie oraz w promowaniu wolności religii i przekonań.

„UE jako wspólnota wartości powinna aspirować do przejęcia przywództwa w zapewnieniu ochrony wolności słowa, zarówno wypowiedzi na blogach, jak i języka mówionego, oraz wolności informacji. Dziennikarze i wolne, pluralistyczne media mają zasadnicze znaczenie dla demokracji i są niezbędne do kontrolowania władzy. Wolność słowa i wolność wypowiedzi są fundamentem społeczeństw otwartych i wolnych”, powiedziała **Marietje Schaake** (ALDE, Holandia), sprawozdawczyni nt. wolności prasy i mediów na świecie.

„W swoim zaleceniu Parlament przyjął ambitny zestaw instrumentów, zawierających propozycje wdrożenia nowych wytycznych UE w celu osiągnięcia znacznych

postępów w zakresie promocji i ochrony wolności religii i przekonań w świecie. Te szczególne priorytety pozwolą UE na podejmowanie świadomych decyzji w przypadkach, gdy wolność religii lub przekonań będzie atakowana, znacznie pomogą w zapewnieniu wysokiego poziomu oceny monitorowania i wsparcia w przypadkach naruszenia tego prawa podstawowego, jak również pomogą w promowaniu wolności religii i przekonań”, powiedziała **Laima Liucija Andrikienė** (EPP, Litwa), sprawozdawczyni nt. wolności religii lub przekonań.

Posłowie podkreślają, że prasa i media muszą koniecznie działać w sposób niezależny i wolny od nacisków politycznych i finansowych.

PE wskazuje, że utrzymanie i umocnienie wolności i niezależności mediów na świecie leży w naszym wspólnym interesie. Ponadto PE odnotowuje niezmiernie istotną rolę, jaką wolne i niezależne media oraz swobodna wymiana informacji odgrywają w demokratycznych przemianach zachodzących w systemach niedemokratycznych.

W opinii PE główną odpowiedzialność za zagwarantowanie i ochronę wolności prasy i mediów ponoszą rządy. Zwraca uwagę, że rządy ponoszą również główną odpowiedzialność za ograniczanie wolności prasy i mediów, coraz częściej uciekając się nawet do wywierania presji prawnej w celu ograniczenia tej wolności, np. poprzez nadużywane przepisów dotyczących walki z terroryzmem lub ekstremizmem i ustaw dotyczących bezpieczeństwa narodowego, zdrady lub działalności wywrotowej.

PE zwraca uwagę, że należy osiągnąć równowagę między kwestiami bezpieczeństwa narodowego a wolnością informacji, aby zapobiegać nadużyciom i zagwarantować niezależność prasy i mediów. Uznaje, że imperia medialne będące w posiadaniu polityków są niekiedy upoważniane do prowadzenia wprowadzających w błąd kampanii. Podkreśla, że prasa i media muszą koniecznie działać w sposób niezależny i wolny od nacisków politycznych i finansowych. Ponadto jest zaniepokojony ogólną tendencją spadkową w ocenie sytuacji w zakresie wolności prasy i mediów w różnych krajach w Europie i poza nią, co ukazują najnowsze roczne wskaźniki i sprawozdania analityczne.

PE głęboko ubolewa nad faktem, że na całym świecie często dochodzi do sytuacji, w których dziennikarze odnoszą rany, są mordowani lub maltretowani, a akty te nierzadko uchodzą bezkarnie, dlatego podkreśla znaczenie walki z bezkarnością. PE

podkreśla, że władze nie mogą zaradzić zagrożeniom dla dziennikarzy i przemocy wobec nich ani zagwarantować im bezpieczeństwa, jeżeli organy polityczne, sądowe i policyjne nie podejmą zdecydowanych działań przeciwko tym, którzy atakują dziennikarzy i ich pracę.

PE zwraca uwagę, że bezkarność wpływa nie tylko na wolność prasy, lecz także na codzienną pracę dziennikarzy, tworząc atmosferę strachu i autocenzury. Uważa, że UE powinna zająć bardziej nieustępliwe stanowisko względem krajów, które systematycznie dopuszczają niekaranie takich aktów, i wzywa wszystkie państwa do zagwarantowania bezpieczeństwa dziennikarzom.

Posłowie potępiają fakt coraz częściej występującego zjawiska kryminalizacji wyrażanych opinii. Przypomina, że na świecie dziennikarzy często zamyka się w więzieniach za to, że wykonują swoją pracę. PE zdaje sobie sprawę z faktu, że przepisy dotyczące zniesławienia, bluźnierstwa i oszczerstwa, jak również przepisy odnoszące się do „szkodzenia wizerunkowi kraju za granicą” lub „propagandy homoseksualnej”, są wykorzystywane jako pretekst do aresztowania lub cenzurowania dziennikarzy i blokowania swobody wypowiedzi.

PE ubolewa nad tym, że cenzura powoduje autocenzurę i apeluje o położenie kresu nękanii dziennikarzy, którzy powinni móc wykonywać swoją pracę w niezależny sposób, nie obawiając się przemocy i oskarżeń, a także o natychmiastowe uwolnienie dziennikarzy i blogerów niesłusznie pozbawionych wolności ze względu na ich pracę.

PE podkreśla, że zbyt często wykorzystuje się media jako narzędzia tradycyjnej propagandy i/lub włącza się je do tych narzędzi oraz że niezbędna jest niezależność polityczna i finansowa, a także pluralizm, szczególnie w przypadku mediów publicznych.

W drugiej przyjętej rezolucji Parlament przypomina, że wolność religii lub przekonań oraz wolność wypowiedzi wzajemnie się uzupełniają, dlatego też w przypadku, gdy prawa te są stawiane w opozycji wobec siebie, UE powinna pamiętać również, że nowoczesne narzędzia medialne w większym stopniu umożliwiają wzajemne kontakty między kulturami i wyznaniem.

Należy w związku z tym podejmować stosowne działania, aby unikać przemocy międzykulturowej jako odpowiedzi na akty wolności wypowiedzi stanowiące krytykę,

a w szczególności ośmieszanie i wykpiwanie. W tym kontekście UE powinna przyczyniać się do łagodzenia napięć, np. przez wspieranie wzajemnego zrozumienia i dialogu, a także jednoznacznie potępiać wszelkie akty przemocy popełniane w odpowiedzi na tego rodzaju wypowiedzi oraz stanowczo sprzeciwiać się wszelkim próbom uznania wolności wypowiedzi w kwestiach religijnych za niezgodną z prawem, na przykład przepisom dotyczącym bluźnierstwa.

Podczas corocznej debaty na temat praw człowieka na świecie, szefowa unijnej dyplomacji Catherine Ashton podkreśliła postępy w dziedzinie praw człowieka poczynione w ubiegłym roku i znaczenie mianowania specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka, pana Lambrinidisa Stavrosa.

Procedura: sprawozdania z inicjatywy własnej, oświadczenie Komisji

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji prasowych PE, debat podczas sesji PE oraz informacji prasowych PAP.

Zmiana kodeksu granicznego Schengen oraz Konwencji wykonawczej do układu z Schengen *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) oraz Konwencję wykonawczą do układu z Schengen (COM(2011)0118 – C7-0070/2011 – 2011/0051(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0118),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 77 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0070/2011),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 19 grudnia 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 37 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0206/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0051

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 12 czerwca 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), konwencję wykonawczą do układu z Schengen, *rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 i (WE) nr 539/2001 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 i (WE) nr 810/2009*

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego *art.* 77 **■** ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2013 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem polityki Unii w dziedzinie granic zewnętrznych jest zintegrowane zarządzanie z myślą o zapewnieniu jednolitego i wysokiego poziomu kontroli oraz ochrony, będącego niezbędnym elementem swobodnego przepływu osób w Unii oraz podstawowym składnikiem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Dlatego należy ustanowić wspólne zasady w odniesieniu do standardów i procedur w zakresie kontroli granic zewnętrznych, *uwzględniając szczególne i nieproporcjonalne presje na granice zewnętrzne niektórych państw członkowskich. Ustalone zasady powinny podlegać zasadzie solidarności między państwami członkowskimi.*

- (2) *Swobodny przepływ osób w strefie Schengen stanowi jedno z największych osiągnięć integracji europejskiej. Swoboda przemieszczania się jest prawem podstawowym, którego warunki wykonywania zostały określone w Traktacie o Unii Europejskiej (TUE) i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczenia się i pobytu na terytorium państw członkowskich³.*

³ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

- (3) **Zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych wymaga pełnego wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w ich możliwości pełnego wprowadzenia w życie środków kompensujących pozwalających na zniesienie tych kontroli.**
- (4) W dniu 13 października 2006 r. weszło w życie rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)⁴.
- (5) Po *kilku* latach praktycznego stosowania tego kodeksu pojawiła się potrzeba wprowadzenia szeregu zmian, na podstawie praktycznych doświadczeń państw członkowskich oraz Komisji w stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 562/2006, wyników ocen Schengen oraz sprawozdań i wniosków przedłożonych przez państwa członkowskie, a także **zmian w prawie pierwotnym i wtórnym Unii, jak również potrzeba doprecyzowania i dokładniejszego rozeznania ważnych kwestii technicznych.**
- (6) Sprawozdanie Komisji z **dnia 21** września 2009 r. w sprawie funkcjonowania przepisów dotyczących stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich zgodnie z art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 562/2006, jak również sprawozdanie Komisji z dnia 13 października 2010 r. w sprawie stosowania tytułu III (granice wewnętrzne) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 zawierają konkretne sugestie w zakresie zmian technicznych w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006.

⁴ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

- (7) Ostatnio przyjęte **unijne akty ustawodawcze**, w szczególności rozporządzenie (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy)⁵ oraz dyrektywa 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁶, wymagają wprowadzenia pewnych zmian w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006.
- (8) ***Analogicznie niektóre postanowienia Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁷ („konwencja wykonawcza do układu z Schengen”) należy zmienić w celu odzwierciedlenia zmian w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 i obecnym stanie prawnym.***

⁵ Dz.U. L 243 z, 15.9.2009, s. 1.

⁶ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

⁷ **Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.**

- (9) *W następstwie sprawy C-241/05 Nicolae Bot przeciwko Préfet du Val-de-Marne⁸ istnieje potrzeba zmiany zasad obliczania dozwolonej długości pobytu krótkotrwałego w Unii. Jasne, proste i zharmonizowane zasady we wszystkich aktach prawnych dotyczących tej kwestii przyniosłyby pożytek zarówno podróżnym, jak i organom granicznym i wizowym. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 562/2006 oraz konwencję wykonawczą do układu z Schengen, rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy⁹ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu¹⁰, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS)¹¹ oraz rozporządzenie (WE) nr 810/2009.*

⁸ *Zb. Orz. [2006], s. I-9627.*

⁹ *Dz.U. L 164, 14.7.1995, s. 1.*

¹⁰ *Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.*

¹¹ *Dz.U. L 218, 13.8.2008, s. 60.*

- (10) **Przyjęcie rozporządzenia (UE) nr 1168/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹² (Frontex) („Agencja”) poprawia zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi i zapewnia dalsze uwytądnienie roli Agencji zgodnie z celem Unii aby stworzyć politykę zmierzającą do stopniowego wprowadzenia koncepcji zintegrowanego zarządzania granicami.**
- (11) W celu dostosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 562/2006 do TFUE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 **TFUE** w odniesieniu do przyjmowania dodatkowych środków dotyczących ochrony, a także zmian w załącznikach **do rozporządzenia (WE) nr 562/2006**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

¹²

Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 1.

- (12) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wprowadzenie zmian technicznych w rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 i konwencji wykonawczej do układu z Schengen, a także w rozporządzeniach (WE) nr 1683/95, (WE) nr 539/2001, (WE) 767/2008 i (WE) nr 810/2009, może zostać osiągnięty *jedynie* na poziomie Unii, ■ Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia *tego* celu.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹³, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy¹⁴.

¹³ Dz.U. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Dz.U. L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁵, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art.1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹⁶.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁷, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE¹⁸.

¹⁵ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

¹⁷ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁹. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane, ani go nie stosuje.
- (18) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen²⁰. Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu i nie jest nim związana, ani go nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁹ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

²⁰ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

Artykuł 1
Zmiana rozporządzenia (WE) nr 562/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) porty morskie, rzeczne i porty na jeziorach państw członkowskich służące do regularnych wewnętrznych połączeń promowych **■** ;”;
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. »regularne wewnętrzne połączenia promowe« oznacza każde połączenie promowe między dwoma tymi samymi portami, lub większą ich liczbą, usytuowanymi na terytorium państw członkowskich, bez zawijania do portów poza terytorium państw członkowskich i obejmujące transport pasażerów i pojazdów zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów;”;

■

- c) w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) wprowadzenie otrzymuje brzmienie:
 - „5) »osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii« oznacza: »;
 - (ii) w lit. a) odniesienie „art. 17 ust. 1” otrzymuje brzmienie „art. 20 ust. 1”;
 - (iii) w lit. b) słowo „Wspólnotą” otrzymuje brzmienie „Unią”;
- d) w pkt 6 odniesienie „art. 17 ust. 1” otrzymuje brzmienie „art. 20 ust. 1”;
- e) *dodaje się punkt w brzmieniu:*

„8a) »wspólnie prowadzone przejście graniczne« oznacza każde przejście graniczne usytuowane na terytorium państwa członkowskiego albo na terytorium państwa trzeciego, na którym to przejściu straż graniczna państwa członkowskiego i straż graniczna państwa trzeciego przeprowadzają następujące po sobie kontrole wyjazdu i wjazdu zgodnie ze swoim prawem krajowym oraz na podstawie umowy dwustronnej;»;

f) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) »dokument pobytowy« oznacza:

- a) wszystkie dokumenty pobytowe wydane przez państwa członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich* oraz karty pobytowe wydane zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE;
- b) wszystkie inne dokumenty wydane przez państwo członkowskie obywatelom państw trzecich uprawniające do pobytu na jego terytorium, które zostały zgłoszone, a następnie opublikowane zgodnie z art. 34, z wyjątkiem:
 - (i) dokumentów tymczasowych ważnych do momentu rozpatrzenia pierwszego wniosku o wydanie dokumentu pobytowego, o którym mowa w lit. a), lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy, oraz

- (ii) wiz wydanych przez państwo członkowskie zgodnie z jednolitym wzorem określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 z *dnia 29 maja 1995 r. ustanawiającym jednolity formularz wizowy***;

* *Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1.*

** *Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1.*”;

- g) *dodaje się punkt w brzmieniu:*

„18a)»pracownik zatrudniony na urządzeniach oddalonych od brzegu« oznacza osobę, która pracuje na instalacji morskiej umiejscowionej na wodach terytorialnych lub na obszarze wyłącznej gospodarczej eksploatacji morskiej państwa członkowskiego, zgodnie z definicją określoną przez międzynarodowe prawo morskie i która powraca regularnie drogą morską lub lotniczą na terytorium państw członkowskich;”;

- 2) w art. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) *praw osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii;*”;

3) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł

3a

Prawa podstawowe

Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie w pełni przestrzegają odpowiednich przepisów prawa Unii, w tym Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta praw podstawowych”), prawa międzynarodowego, w tym Konwencji dotyczącej statusu uchodźców sporządzonej w Genewie w dniu 28 lipca 1951 r. („konwencja genewska”), zobowiązań związanych z dostępem do ochrony międzynarodowej, w szczególności zasadą non-refoulement, oraz praw podstawowych. Zgodnie z zasadami ogólnymi prawa Unii decyzje na podstawie niniejszego rozporządzenia podejmuje się w sposób indywidualny.”;

4) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 można dopuścić wyjątki od obowiązku przekraczania granic zewnętrznych jedynie na przejściach granicznych i w ustalonych godzinach ich otwarcia:
- a) dla osób lub grup osób – w przypadku gdy istnieje szczególny wymóg sporadycznego przekraczania granic zewnętrznych poza przejściami granicznymi lub poza ustalonymi godzinami ich otwarcia – pod warunkiem że posiadają zezwolenia wymagane na mocy prawa krajowego oraz że nie zachodzi sprzeczność z interesem porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą dokonać szczegółowych ustaleń w umowach dwustronnych. ***Ogólne wyjątki przewidziane przez prawo krajowe i umowy dwustronne zgłasza się Komisji zgodnie z art. 34;***
 - b) dla osób lub grup osób w przypadku nieprzewidzianej sytuacji wyjątkowej;
 - c) ***zgodnie z przepisami szczególnymi zawartymi w art. 18 i 19, w związku z załącznikami VI i VII.”;***

- 5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) wprowadzenie otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich nieprzekraczającego **90 dni** w każdym okresie **180-dniowym** ■, **co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu**, warunki wjazdu obywateli państw trzecich są następujące:”
- (ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) posiadają oni ważny dokument podróży **uprawniający posiadacza** do przekroczenia granicy i spełniający następujące kryteria:
- (i) jest on ważny przez przynajmniej trzy miesiące po planowanej dacie wyjazdu z terytorium państw członkowskich; w uzasadnionych pilnych przypadkach kryterium to może zostać pominięte,
- (ii) został wydany w okresie ostatnich 10 lat;”

b) *dodaje się ustęp w brzmieniu:*

„1a. Do celów wykonania ust. 1, za datę wjazdu uważa się pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a dzień wyjazdu liczy się jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. W obliczeniach długości pobytu na terytorium państw członkowskich nie uwzględnia się okresów pobytu dozwolonych na mocy zezwolenia na pobyt lub wizy długoterminowej.”;

c) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają wszystkich warunków ustanowionych w ust. 1, jednakże posiadają dokument pobytowy lub wizę długoterminową, zezwala się na wjazd na terytorium innych państw członkowskich w celu tranzytu, tak aby mogli oni dotrzeć na terytorium państwa członkowskiego, które wydało dokument pobytowy lub wizę długoterminową, chyba że ich nazwiska znajdują się w krajowym wykazie wpisów państwa członkowskiego, którego granice zewnętrzne usiłują przekroczyć, a wpisowi towarzyszy instrukcja odmowy wjazdu lub tranzytu;”;

(ii) w lit. b) akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„b) obywatelom państw trzecich, którzy spełniają warunki ustanowione w ust. 1, z wyjątkiem warunku ustanowionego w lit. b), którzy zgłaszają się na granicy, można zezwolić na wjazd na terytorium państw członkowskich, jeżeli na granicy zostanie im wydana wiza zgodnie z art. 35 i 36 rozporządzenia Rady (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z *dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy)**.

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące wiz wydawanych na granicy zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 *i załącznikiem XII do tego rozporządzenia*.

* Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. *I*.”;

6) w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Straż graniczna podczas wykonywania swoich obowiązków w pełni szanuje ludzką godność, w szczególności w przypadkach, gdy ma do czynienia z osobami wymagającymi szczególnego traktowania.”;

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w *ust.* 2 akapity drugi, trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Minimalna odprawa, o której mowa w akapicie pierwszym, stanowi zasadę w odniesieniu do osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii.

Jednakże, wyrywkowo, podczas dokonywania minimalnej odprawy osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, straż graniczna może sprawdzić krajowe i europejskie bazy danych w celu potwierdzenia, że takie osoby nie stanowią rzeczywistego, aktualnego i dostatecznie poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, stosunków międzynarodowych państw członkowskich lub zagrożenia dla zdrowia publicznego.

Skutki takiego sprawdzenia nie mogą naruszać prawa do wjazdu osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii na terytorium danego państwa członkowskiego, ustanowionego dyrektywą 2004/38/WE.”;

b) w ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, obywatelom państw trzecich poddanym szczegółowej kontroli drugiej linii udziela się informacji na piśmie w języku, który rozumieją lub – jak można racjonalnie przypuszczać – powinni rozumieć, lub w inny skuteczny sposób, o celu i procedurze takiej odprawy.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Odprawa osoby korzystającej z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii jest dokonywana zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W przypadkach, gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 2 lit. a) lub b), państwa członkowskie mogą również ustanowić odstępstwa od przepisów określonych w niniejszym artykule.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. a) Osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii są uprawnione do korzystania z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część A („UE, EOG, CH”). Mogą one również korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B1 („wiza *nie wymagana*”) oraz część B2 („wszystkie paszporty”).

Obywatele państw trzecich, którzy nie są zobowiązani do posiadania wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 539/2001 oraz obywatele państw trzecich, którzy posiadają ważny dokument pobytowy lub wizę długoterminową, mogą korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B1 do niniejszego rozporządzenia („wiza *nie wymagana*”). Mogą oni również korzystać z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B2 do niniejszego rozporządzenia („wszystkie paszporty”).

b) Wszystkie pozostałe osoby korzystają z pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B2 („wszystkie paszporty”).

Oznaczenia na znakach, o których mowa w lit. a) i b), mogą zostać przedstawione w języku lub językach, które każde z państw członkowskich uzna za właściwe.

Zapewnienie osobnych pasów ruchu oznaczonych znakiem określonym w załączniku III część B1 („wiza *nie wymagana*”) **nie jest obowiązkowe. Państwa członkowskie** decydują zgodnie z potrzebami praktycznymi, czy wykorzystają ten wariant oraz których przejść granicznych będzie to dotyczyć.”;

b) **skreśla się ust. 5;**

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany ■ :

a) **tytuł otrzymuje brzmienie:**

„Stemplowanie dokumentów podróży”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywatela Unii i do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w tej dyrektywie, są stemplowane przy wjeździe i wyjeździe.

Dokumenty podróży obywateli państw trzecich, którzy są członkami rodziny obywateli państw trzecich korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania na mocy prawa Unii, ale którzy nie przedstawiają karty pobytowej przewidzianej w tej dyrektywie, są stemplowane przy wjeździe i wyjeździe.”;

- c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym dodaje się litery w brzmieniu:
- „f) w dokumentach podróży załóg międzynarodowych pociągów pasażerskich i towarowych;
- g) w dokumentach podróży obywateli państw trzecich, którzy przedstawią kartę pobytową przewidzianą w dyrektywie 2004/38/WE.”;
- (ii) *akapit drugi otrzymuje brzmienie:*

„W drodze wyjątku, na wniosek obywatela państwa trzeciego, można zrezygnować z zamieszczenia stempla wjazdu lub wyjazdu, jeżeli zamieszczenie stempla mogłoby spowodować dla tej osoby poważne trudności. W takim przypadku wjazd lub wyjazd odnotowuje się na osobnym arkuszu, podając nazwisko i imię tej osoby oraz numer jej paszportu. Arkusz ten przekazuje się następnie danemu obywatelowi państwa trzeciego. Właściwe organy państw członkowskich mogą prowadzić statystyki takich wyjątkowych przypadków i mogą przekazywać te statystyki Komisji.”;

10) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli domniemanie, o którym mowa w ust. 1 nie zostanie obalone, obywatel państwa trzeciego może zostać odesłany zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z *dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich** oraz zgodnie z prawem krajowym spełniającym wymogi tej dyrektywy.

* *Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.*”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Odpowiednie przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku braku stempla wyjazdowego.”;

11) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) *ust. 1* otrzymuje brzmienie:

„1. Głównym celem ochrony granicy jest zapobieganie niedozwolonemu przekraczaniu granicy, zwalczanie przestępczości transgranicznej oraz podejmowanie środków w stosunku do osób, które przekroczyły granicę nielegalnie. Osoba, która nielegalnie przekroczyła granicę i która nie ma prawa przebywać na terytorium danego państwa członkowskiego, zostaje zatrzymana i poddana procedurom spełniającym wymogi dyrektywy 2008/115/WE.”;

b) *ust. 5* otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33, dotyczących dodatkowych środków regulujących ochronę.”;

12) art. 13 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie gromadzą statystyki dotyczące liczby osób, którym odmówiono wjazdu, przyczyn odmowy, obywatelstwa osób, którym odmówiono wjazdu, oraz rodzaju granicy (lądowa, powietrzna lub morska), na której odmówiono im wjazdu, oraz przekazują je **corocznie Komisji (Eurostatowi)** zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z **dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej***.

* *Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23.*”;

13) w art. 15 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby straż graniczną stanowili wyspecjalizowani i odpowiednio przeszkoleni specjaliści, uwzględniając wspólne podstawowe programy szkoleń dla funkcjonariuszy straży granicznej ustanowione i opracowane przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych ustanowioną na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004. Programy szkoleń obejmują specjalne szkolenia służące ujawnieniu zdarzeń z udziałem **osób wymagających szczególnego traktowania, takich jak** małoletni bez opieki oraz ofiary handlu ludźmi i **postępowania w takich sytuacjach**. Państwa członkowskie, **przy wsparciu Agencji**, zachęcają funkcjonariuszy straży granicznej do nauki języków ■ niezbędnych do wykonywania ich zadań.”;

14) w art. 18 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 4 i 5 oraz art. 7–13.”;

15) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) **■** w *akapicie pierwszym* dodaje się litery w brzmieniu:

„g) służb ratowniczych, policji, straży pożarnej *oraz straży granicznej*;

h) pracowników zatrudnionych na urządzeniach oddalonych od brzegu.”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Te szczegółowe zasady mogą zawierać odstępstwa od art. 4 i 5 oraz art. 7–13.”;

16) w art. 21 lit. d) *otrzymuje brzmienie:*

„d) możliwość określenia w przepisach przez państwo członkowskie obowiązku zgłaszania przez obywateli państw trzecich ich obecności na jego terytorium zgodnie z postanowieniami art. 22 konwencji z Schengen.”;

17) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

Zmiany w załącznikach

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33, dotyczących zmian załączników III, IV i VIII.”;

18) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. ■ Uprawnienia *do przyjęcia aktów delegowanych*, o których mowa w art. 12 ust. 5 i w art. 32, powierza się **Komisji** na czas nieokreślony od dnia ...⁺.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 5 i art. 32, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 5 i art. 32 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie *dwóch* miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o *dwa* miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

⁺ *Dz.U.: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.*

19) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wykaz dokumentów pobytowych, oddzielnie dla dokumentów objętych zakresem art. 2 pkt 15 lit. a) oraz dokumentów objętych zakresem art. 2 pkt 15 lit. b), wraz z wzorem dokumentów pobytowych objętych zakresem art. 2 pkt 15 lit. b). Karty pobytowe wydane zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE oznaczają się specjalnie jako takie, a w *odniesieniu do kart pobytowych wydanych w postaci nieodpowiadającej jednolitemu formatowi, który jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002, zgłasza się wzory tych dokumentów.*”;

b) *dodaje się literę w brzmieniu:*

„*ea) wyjątki od przepisów dotyczących przekraczania granic zewnętrznych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. a);*

eb) statystyki, o których mowa w art. 10 ust. 3.”;

20) w art. 37 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach krajowych dotyczących art. 21 lit. c) i *d*), sankcjach, o których mowa w art. 4 ust. 3, oraz umowach dwustronnych dozwolonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Informacje o kolejnych zmianach w tych przepisach zgłaszane są w ciągu pięciu dni roboczych.”;

21) załączniki III, IV, VI, VII i VIII *do rozporządzenia (WE) nr 562/2006* zostają zmienione zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiana konwencji wykonawczej do układu z Schengen

W konwencji wykonawczej do układu z Schengen ■ wprowadza się następujące zmiany:

1) *w art. 18 ust. 1 wyrażenie „trzy miesiące” zastępuje się wyrażeniem „90 dni”;*

- 2) *w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *w ust. 1 wyrażenie „trzech miesięcy w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwszego wjazdu” zastępuje się wyrażeniem „90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu”;*
 - b) *w ust. 2 wyrażenie „trzech miesięcy” zastępuje się wyrażeniem „90 dni”;*
- 3) *w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:*
- a) *w ust. 1 wyrażenie „trzech miesięcy w ciągu każdego sześciomiesięcznego okresu” zastępuje się wyrażeniem „90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu”;*
 - b) *skreśla się ust. 3;*
- 4) *art. 22 otrzymuje brzmienie:*

„Artykuł 22

Cudzoziemcy, którzy legalnie wjechali na terytorium jednej z Umawiających się Stron, mogą zostać zobowiązani do zgłoszenia się, zgodnie z warunkami ustanowionymi przez każdą z Umawiających się Stron, do właściwych władz Umawiającej się Strony, na której terytorium wjeżdżają. Tacy cudzoziemcy zgłaszają się przy wjeździe albo w ciągu trzech dni roboczych od dnia wjazdu, według uznania Umawiającej się Strony, na której terytorium wjeżdżają.”;

5) skreśla się art. 136.

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1683/95

Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1683/95 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „wiza” oznacza wizę określoną w art. 2 pkt 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy).*

* *Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.”.*

Artykuł 4
Zmiany rozporządzenia (WE) nr 539/2001

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) *w art. 1 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:*

„Obywatele państw trzecich wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik II są zwolnieni z obowiązku określonego w ust. 1, gdy ich całkowity pobyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”;

2) *art. 2 otrzymuje brzmienie:*

„Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia termin „wiza” oznacza wizę określoną w art. 2 pkt 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy).*

* *Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.”.*

Artykuł 5

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 767/2008

W art. 12 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 767/2008 ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) w bieżącym 180-dniowym okresie przebywała już przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;”

Artykuł 6

Zmiany rozporządzenia (WE) nr 810/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 810/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie określa tryb i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowane pobyty na terytorium państw członkowskich nieprzekraczające 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu”;

2) w art. 2 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu;”;

- 3) *w art. 25 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:*
- „b) jeżeli z przyczyn uznanych przez konsulat za uzasadnione w danym 180-dniowym okresie osobie ubiegającej się o wizę, która w tym 180-dniowym okresie już wykorzystala wizę jednolitą lub wizę o ograniczonej ważności terytorialnej zezwalającą na pobyt 90-dniowy, wydawana jest nowa wiza.”;*
- 4) *w art. 32 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:*
- „(iv) w bieżącym 180-dniowym okresie przebywała już przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej;”;*
- 5) *Załączniki VI, VII oraz XI do rozporządzenia (WE) nr 810/2009 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.*

Artykuł 7
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...*.

Art. 1 pkt 5 lit. a) ppkt (i), art. 1 pkt 5 lit. b), art. 2 pkt 1 i 2, art. 2 pkt 3 lit. a), art. 3, 4, 5 i 6, pkt 3 załącznika I oraz załącznik II niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia ...**.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

* Dz.U.: proszę wstawić datę: 20 dni po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

** Dz.U.: proszę wstawić datę: 90 dni po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach *do rozporządzenia (WE) nr 562/2006* wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) część B otrzymuje brzmienie:

„CZEŚĆ B1: „wiza *nie wymagana*”;

**WIZA
NIE WYMAGANA**

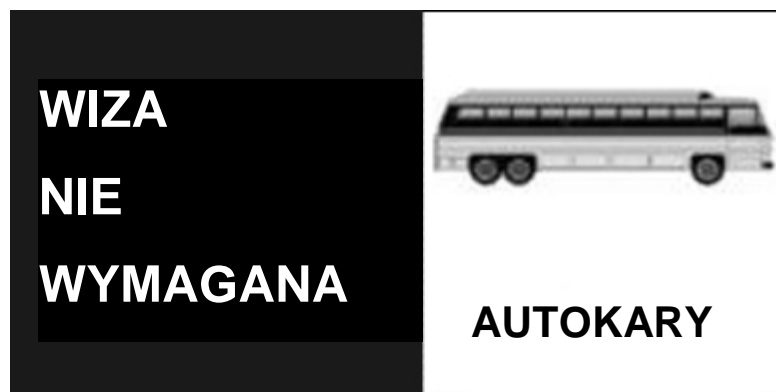
CZĘŚĆ B2: „wszystkie paszporty”.

**WSZYSTKIE
PASZPORTY**

”.
”

- b) w części C wprowadza się następujące znaki pomiędzy znakami „UE, EOG, CH” oraz znakami „WSZYSTKIE PASZPORTY”:

»

»

- 2) w załączniku IV pkt 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „3. Przy wjeździe i wyjeździe obywateli państw trzecich objętych obowiązkiem wizowym stempel zamieszcza się, co do **zasady**, na stronie przeciwnej do strony, na której zamieszczona jest wiza.”;
- 3) w załączniku V część B „Standardowego formularza odmowy wjazdu na granicy” lit. F) otrzymuje brzmienie:
- „□ F) przebywał(-a) już przez 90 dni w poprzedzającym 180-dniowym okresie na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej”;
- 4) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w pkt 1.1 dodaje się punkt w brzmieniu:
- „1.1.4. *Wspólnie prowadzone przejścia graniczne*

1.1.4.1. Państwa członkowskie mogą zawierać **lub utrzymywać** umowy dwustronne z sąsiednimi państwami trzecimi dotyczące tworzenia wspólnie **prowadzonych** przejść granicznych, na których **funkcjonariusze straży granicznej państwa członkowskiego i funkcjonariusze straży granicznej państwa trzeciego przeprowadzają, jedni po drugich, odprawę wyjazdową i wjazdową** na terytorium drugiej strony zgodnie ze swoim prawem krajowym. Wspólnie **prowadzone** przejścia graniczne mogą być usytuowane na terytorium państwa członkowskiego albo na terytorium państwa trzeciego.

1.1.4.2. **Wspólnie prowadzone przejścia graniczne usytuowane na terytorium państwa członkowskiego:** umowy dwustronne tworzące wspólnie **prowadzone** przejścia graniczne usytuowane na terytorium państwa członkowskiego zawierają upoważnienie dla funkcjonariuszy straży granicznej państwa trzeciego do wykonywania ich zadań na terytorium tego państwa członkowskiego, przy poszanowaniu następujących zasad:

- a) **ochrona międzynarodowa:** obywatelowi państwa trzeciego występującemu o ochronę międzynarodową na terytorium danego państwa członkowskiego zapewnia się dostęp do odpowiednich procedur w państwie członkowskim **zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie azylu;**

b) *zatrzymanie osoby lub zajęcie mienia:* jeżeli funkcjonariusze straży granicznej państwa trzeciego otrzymają informacje o faktach uzasadniających zatrzymanie lub objęcie osoby ochroną lub zajęcie mienia, ■ przekazują informacje organom państwa członkowskiego, które zapewniają podjęcie odpowiednich dalszych działań zgodnie z prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym, niezależnie od obywatelstwa osoby, której to dotyczy;

■

c) *osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii wjeżdżające na terytorium Unii:* funkcjonariusze straży granicznej państwa trzeciego nie mogą uniemożliwić wjazdu na terytorium Unii osobom korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii. Jeżeli istnieją powody uzasadniające odmowę wjazdu z danego państwa trzeciego, funkcjonariusze straży granicznej państwa trzeciego informują o nich organy państwa członkowskiego, a organy państwa członkowskiego zapewniają podjęcie odpowiednich dalszych działań zgodnie z prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym.

1.1.4.3. *Wspólnie prowadzone przejścia graniczne usytuowane na terytorium państwa trzeciego*: umowy dwustronne tworzące wspólnie **prowadzone** przejścia graniczne usytuowane na terytorium państwa trzeciego zawierają upoważnienie dla funkcjonariuszy straży granicznej państwa członkowskiego do wykonywania swoich zadań na terytorium państwa trzeciego. **Do celów niniejszego rozporządzenia każdą kontrolę przeprowadzaną przez funkcjonariuszy straży granicznej państwa członkowskiego we wspólnie prowadzonym przejściu granicznym usytuowanym na terytorium państwa trzeciego uznaje się za przeprowadzoną na terytorium danego państwa członkowskiego. Funkcjonariusze straży granicznej państwa członkowskiego wykonują swoje zadania** zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006, przy poszanowaniu następujących zasad:

- a) *ochrona międzynarodowa*: obywatelowi państwa trzeciego, wobec którego funkcjonariusze straży granicznej dokonali kontroli na wyjazd i który występuje następnie do funkcjonariuszy straży granicznej państwa członkowskiego obecnych na terytorium państwa trzeciego o udzielenie ochrony międzynarodowej, **zapewnia się dostęp do odpowiednich procedur w państwie członkowskim zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie azylu**. Organy państwa trzeciego wyrażają zgodę na przemieszczenie się danej osoby na terytorium państwa członkowskiego;

- b) *zatrzymanie osoby lub zajęcie mienia*: jeżeli funkcjonariusze straży granicznej państwa trzeciego otrzymają informacje o faktach uzasadniających zatrzymanie lub objęcie osoby ochroną lub zajęcie mienia, , podejmują działania zgodnie z **prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym**. Organy państwa trzeciego **wyrażają zgodę na** przemieszczenie się danej osoby lub przemieszczenie danego przedmiotu na terytorium państwa członkowskiego;
- c) *dostęp do systemów informatycznych*: **funkcjonariusze straży granicznej państwa członkowskiego mogą korzystać z systemów informatycznych przetwarzających dane osobowe zgodnie z art. 7. Państwom członkowskim zezwala się na przedsięwzięcie technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa wymaganych na mocy prawa Unii w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem lub przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem, w tym również dostępem organów państw trzecich.**

1.1.4.4. Przed zawarciem lub zmianą jakiegokolwiek umowy dwustronnej dotyczącej przejść granicznych wspólnie **prowadzonych** z sąsiadującym państwem trzecim zainteresowane państwo członkowskie konsultuje się z Komisją w kwestii zgodności umowy z **prawem Unii**. **Istniejące już umowy dwustronne zgłasza się Komisji do dnia ...***

* Dz.U.: proszę wstawić datę: 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna umowę za niezgodną z *prawem Unii*, powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie. Państwo członkowskie podejmuje wszystkie odpowiednie kroki w celu zmiany umowy w rozsądnym terminie w sposób pozwalający na wyeliminowanie ustalonych niezgodności. ■ ”;

(ii) w pkt 1.2, pkt 1.2.1 i 1.2.2 otrzymują brzmienie:

„1.2.1. Odprawa dokonywana jest zarówno w odniesieniu do pasażerów, jak i pracowników kolei w pociągach przekraczających granice zewnętrzne, w tym w pociągach towarowych i w pustych składach. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwu- **lub wielo**stronne dotyczące sposobu przeprowadzania tych odpraw, przy poszanowaniu zasad określonych w pkt. 1.1.4. Odprawy te dokonywane są w jeden z następujących sposobów:

- na pierwszej stacji przyjazdu lub ostatniej stacji odjazdu na terytorium państwa członkowskiego,
- w pociągu, podczas przejazdu między ostatnią stacją odjazdu w państwie trzecim a pierwszą stacją przyjazdu na terytorium państwa członkowskiego lub odwrotnie,

- na ostatniej stacji odjazdu lub na pierwszej stacji przyjazdu na terytorium państwa trzeciego.

1.2.2. Ponadto, w celu zwiększenia płynności ruchu szybkich pociągów pasażerskich, państwa członkowskie położone bezpośrednio na trasie przejazdu tych pociągów wyjeżdżających z państw trzecich mogą również zdecydować, na mocy wspólnej umowy z odpowiednimi państwami trzecimi przy poszanowaniu zasad określonych w pkt 1.1.4., o dokonywaniu odprawy wjazdowej osób w pociągach wyjeżdżających z państw trzecich w jeden z następujących sposobów:

- na stacjach w państwie trzecim, na których osoby wsiadają do pociągu,
- na stacjach na terytorium państw członkowskich, na których osoby wysiadają,
- w pociągu podczas przejazdu pomiędzy stacjami na terytorium państwa trzeciego a stacjami na terytorium państw członkowskich, pod warunkiem że osoby pozostają w pociągu.”;

b) **█ pkt 3.1 █** otrzymuje brzmienie:

„3.1. Ogólne procedury odprawy w ruchu morskim

3.1.1. Odprawy statków dokonuje się w porcie wejścia lub wyjścia, lub na terenie do tego celu przewidzianym, usytuowanym w bezpośrednim sąsiedztwie statku lub na pokładzie statku na wodach terytorialnych zdefiniowanych w Konwencji ONZ o prawie morza. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy **█**, zgodnie z którymi odprawy można dokonywać również podczas podróży lub – przy wejściu lub wyjściu statku – na terytorium państwa trzeciego, przy poszanowaniu zasad określonych w pkt 1.1.4.

3.1.2. Kapitan, **agent statku** lub jakakolwiek inna osoba należycie **upoważniona przez kapitana lub uwiarygodniona w sposób dopuszczalny dla danego organu publicznego** (w obu przypadkach zwana dalej „kapitanem”) sporządza listę członków załogi i wszelkich pasażerów zawierającą informacje wymagane w **formularzu nr 5 (lista członków załogi) i nr 6 (lista pasażerów) Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL) █** oraz, w stosownych przypadkach, numery wiz lub dokumentów pobytowych:

- najpóźniej 24 godziny przed wejściem do portu, lub

- jeżeli czas podróży jest krótszy niż 24 godziny – najpóźniej w momencie wyjścia z poprzedniego portu, lub
- jeżeli port zawinięcia nie jest znany lub jeżeli w czasie podróży nastąpiła zmiana portu zawinięcia – natychmiast, gdy port zawinięcia stanie się znany.

Kapitan przekazuje listę(listy) ■ straży granicznej lub **jeżeli prawo krajowe tak przewiduje – innym odpowiednim organom, które niezwłocznie przekazują listę(listy) straży granicznej** ■ .

3.1.3. **Funkcjonariusze straży granicznej lub inne organy, o których mowa w pkt 3.1.2**, przekazują potwierdzenie odbioru (**podpisany egzemplarz listy (list) lub elektroniczne potwierdzenie odbioru**) kapitanowi, który okazuje je na żądanie, gdy statek znajduje się w porcie.

3.1.4. Kapitan niezwłocznie zgłasza właściwym organom wszelkie zmiany w składzie załogi lub w liczbie pasażerów.

Ponadto kapitan niezwłocznie powiadamia właściwe organy, w terminie określonym w pkt 3.1.2., o obecności na pokładzie pasażerów podróżujących bez biletu. Kapitan ponosi jednak nadal odpowiedzialność za tych pasażerów.

W drodze odstępstwa od art. 4 i 7 nie przeprowadza się regularnych odpraw osób pozostających na pokładzie. **Wylącznie w przypadkach, gdy jest to uzasadnione** na podstawie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem wewnętrznym i nielegalną imigracją, funkcjonariusze straży granicznej dokonują jednak **przeszukania** statku **oraz** **przeprowadzają odprawę osób** pozostających na pokładzie.

3.1.5. Kapitan statku powiadamia właściwe organy o wyjściu statku we właściwym czasie i zgodnie z zasadami obowiązującymi w danym porcie.”;

c) w pkt 3.2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 3.2.1 otrzymuje brzmienie:

„3.2.1. Kapitan statku wycieczkowego przekazuje właściwemu organowi trasę i program rejsu – ***gdy tylko trasa i program rejsu zostaną ustalone i nie później niż w terminie określonym w pkt 3.1.2.***”;

(ii) w pkt 3.2.2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże, **■** ***wyłącznie jeżeli jest to uzasadnione na podstawie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem wewnętrznym i nielegalną imigracją, załoga i pasażerowie takich statków zostają poddani odprawie.***”;

(iii) w pkt 3.2.3. lit. a) oraz 3.2.3. lit. b) odniesienie „pkt 3.2.4” zastępuje się odniesieniem „pkt 3.1.2.”;

(iv) w pkt 3.2.3. lit. e) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednakże, ***wyłącznie jeżeli jest to uzasadnione na podstawie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem wewnętrznym i nielegalną imigracją, załoga i pasażerowie takich statków zostają poddani odprawie.***”

- (v) skreśla się pkt 3.2.4;
- (vi) w pkt 3.2.9. skreśla się akapit drugi;
- (vii) w pkt 3.2.10 dodaje się literę w brzmieniu:
 - „i) pkt 3.1.2. (obowiązek przedłożenia list pasażerów i członków załogi) nie ma zastosowania. Jeżeli lista osób na pokładzie została sporządzona zgodnie z dyrektywą Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów Państw Członkowskich Wspólnoty lub z portów Państw Członkowskich Wspólnoty*, kapitan przekazuje kopię tej listy właściwemu organowi portu wejścia na terytorium państw członkowskich nie później niż 30 minut po wyjściu z portu państwa trzeciego.

* Dz.U. L 188 z 2.7.1998, s. 35.”;

(viii) dodaje się punkt w brzmieniu:

„3.2.11. W przypadku gdy prom *przybywający* z państwa trzeciego, zawijający do więcej niż jednego portu na terytorium państw członkowskich, przyjmuje na pokład pasażerów jedynie na pozostały etap podróży odbywany wewnątrz tego terytorium, pasażerowie ci zostają poddani odprawie wyjazdowej w porcie wyjścia oraz odprawie wjazdowej w porcie wejścia.

Odprawa *osób*, które podczas takich zawinięć do portów znajdują się już na pokładzie promu i nie weszły na pokład na terytorium państw członkowskich, odbywa się w porcie przybycia. *Odrotna procedura ma zastosowanie, gdy państwem docelowym jest państwo trzecie.*”;

(ix) dodaje się punkt z tytułem w brzmieniu:

„*Połączenia towarowe między państwami członkowskimi*

3.2.12. *Na zasadzie odstępstwa od art. 7 nie przeprowadza się odprawy granicznej połączeń towarowych między dwoma tymi samymi portami, lub większą ich liczbą, usytuowanymi na terytorium państw członkowskich, bez zawijania do jakichkolwiek portów położonych poza terytorium państw członkowskich i polegają na transporcie towarów.*

Jednakże, wyłącznie jeżeli jest to uzasadnione oceną ryzyka związanego z bezpieczeństwem wewnętrznym i nielegalną imigracją, załoga i pasażerowie takich statków zostają poddani odprawie.”;

5) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 3, pkt 3.1 i 3.2 otrzymują brzmienie:

„**3.1.** Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 7, państwa członkowskie mogą upoważnić marynarzy posiadających dokument tożsamości marynarza wydany zgodnie z Konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą dowodów tożsamości marynarzy nr 108 (1958) **lub** nr 185 (2003), Konwencją o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego (konwencja FAL) oraz właściwym prawem krajowym ■ do wjazdu na terytorium państw członkowskich poprzez zejście na ląd w celu pobytu na terenie portu, do którego zawijają ich statki, lub na terenie przyległych gmin **lub do opuszczenia terytorium państw członkowskich celem powrotu na swoje statki**, bez zgłaszania się na przejściu granicznym, pod warunkiem że nazwisko ich widnieje na liście członków załogi ich statku, która została uprzednio przedłożona właściwym organom do kontroli.

Jednak na podstawie oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem wewnętrznym i nielegalną imigracją marynarze podlegają odprawie dokonywanej zgodnie z art. 7 przez straż graniczną przed ich zejściem na ląd.”;

b) w załączniku VII dodaje się punkty w brzmieniu:

„6.4. Państwa członkowskie wyznaczają krajowe punkty kontaktowe na potrzeby konsultacji dotyczących małoletnich i informują o nich Komisję. Komisja udostępnia wykaz tych krajowych punktów kontaktowych państwom członkowskim.

6.5. W przypadku wątpliwości dotyczących jakichkolwiek okoliczności określonych w pkt 6.1.-6.3., straż graniczna korzysta z wykazu krajowych punktów kontaktowych na potrzeby konsultacji dotyczących małoletnich.”;

c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„7. Służby ratownicze, policja ■, straż pożarna *oraz straż graniczna*

Ustalenia dotyczące wjazdu i wyjazdu członków służb ratowniczych, policji ■, straży pożarnej, którzy działają w sytuacjach wyjątkowych, *a także funkcjonariuszy straży granicznej przekraczających granice w ramach wykonywania swoich obowiązków służbowych*, określone są w prawie krajowym ■. *Państwa członkowskie mogą zawierać z państwami trzecimi umowy dwustronne dotyczące wjazdu i wyjazdu tych kategorii osób*. Te ustalenia i *umowy dwustronne* mogą przewidywać odstępstwa od art. 4, 5 i 7.

8. Pracownicy zatrudnieni na urządzeniach oddalonych od brzegu

W drodze odstępstwa od art. 4 i 7, pracownicy zatrudnieni na urządzeniach oddalonych od brzegu, określani w art. 2 pkt 18a,, którzy regularnie powracają drogą morską lub powietrzną na terytorium państw członkowskich bez pobytu na terytorium państwa trzeciego, nie podlegają systematycznej odprawie.

Jednakże w celu ustalenia częstotliwości odpraw, jakie mają być przeprowadzane, brana jest pod uwagę ocena ryzyka nielegalnej imigracji, w szczególności w przypadku gdy linia brzegowa państwa trzeciego znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie urządzeń oddalonych od brzegu.”;

- 6) w formularzu w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:
- a) wyrażenie „stempel wjazdu” otrzymuje brzmienie „stempel wjazdu lub wjazdu”;
 - b) wyrażenie „znalazła się” zastępuje się wyrażeniem „znalazła się na lub opuściła”.

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 810/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) *w załączniku VI „Standardowy formularz do powiadomień o odmowie wydania wizy, o jej unieważnieniu lub cofnięciu oraz do uzasadnień” pkt 4 otrzymuje brzmienie:*

„4. w bieżącym 180-dniowym okresie przebywał(-a) już Pan/Pani przez 90 dni na terytorium państw członkowskich na podstawie wizy jednolitej lub wizy o ograniczonej ważności terytorialnej”;

- 2) *w załączniku VII pkt 4 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:*

„Jeżeli wydaje się wizę na okres dłuższy niż sześć miesięcy, czas pobytu wynosi 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”;

- 3) *w załączniku XI, art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:*

„2. Wydaje się jednolitą wizę wielokrotnego wjazdu upoważniającą do pobytu nieprzekraczającego 90 dni w okresie igrzysk olimpijskich lub paraolimpijskich.”.

P7_TA-PROV(2013)0278

Przegląd organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / Wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, Rady i Komisji w sprawie przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013 (2012/2253(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 27 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przewidujący utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), której zadaniem jest wspomaganie Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / Wiceprzewodniczącego Komisji (dalej: wysoki przedstawiciel),
- uwzględniając art. 21 ust. 3 TUE, który stanowi, że wysoki przedstawiciel wspomaga Radę i Komisję przy zapewnianiu spójności różnych dziedzin działań zewnętrznych Unii,
- uwzględniając art. 26 ust. 2 TUE, który stanowi, że Rada i wysoki przedstawiciel zapewniają jednolitość, spójność i skuteczność działań Unii,
- uwzględniając art. 35 akapit trzeci TUE, który stanowi, że misje dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich oraz delegatury Unii przyczyniają się do wprowadzania w życie prawa obywateli Unii do ochrony na terytorium państw trzecich,
- uwzględniając art. 36 TUE, który stanowi, że wysoki przedstawiciel regularnie konsultuje się z Parlamentem Europejskim w zakresie głównych aspektów i podstawowych opcji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, informuje Parlament o rozwoju tej polityki w obydwu wspomnianych dziedzinach i czuwa nad tym, aby poglądy Parlamentu Europejskiego były należycie uwzględniane,
- uwzględniając art. 42 TUE, który daje wysokiemu przedstawicielowi prawo przedstawiania wniosków w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym również prawo do podejmowania misji, przy wykorzystaniu zarówno zasobów krajowych, jak i unijnych,
- uwzględniając art. 13 ust. 3 decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie powołania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (zwanej dalej „decyzją w sprawie ESDZ”), który stanowi, że do połowy 2013 roku wysoki przedstawiciel dokona przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ uwzględniającego m.in. wdrożenie art. 6 ust. 6 i 8 (równowaga geograficzna), a w razie potrzeby przeglądowi towarzyszyć będą stosowne wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany tej decyzji,
- uwzględniając art. 298 i 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w których określa się procedurę ustawodawczą mającą zastosowanie do

spraw pracowniczych,

- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela w sprawie odpowiedzialności politycznej (zwane dalej oświadczeniem wysokiego przedstawiciela) ²¹,
 - uwzględniając sprawozdanie na temat personelu ESDZ za rok 2012 z dnia 24 lipca 2012, przedłożone zgodnie z art. 6 ust. 9 decyzji w sprawie ESDZ,
 - uwzględniając art. 97 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Budżetowej, Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Prawnej (A7-0147/2013),
- A. mając na uwadze, że w traktacie z Lizbony wprowadzono cel polegający na zapewnieniu jednolitości, spójności i skuteczności działań zewnętrznych Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że ESDZ to nowy podmiot o złożonym charakterze, który działa w oparciu o zasoby wspólnotowe oraz międzyrządowe, a żaden podobny organ nie istniał nigdy przedtem w UE i dlatego nie można oczekiwać, iż służba ta zacznie w pełni funkcjonować w ciągu dwóch lat od jej utworzenia; mając na uwadze, że w związku z tym przegląd jej organizacji i funkcjonowania powinien bazować na uczciwej i konstruktywnej krytyce;
- C. mając na uwadze, że sukces ESDZ należy mierzyć zdolnością UE do przyjęcia całościowego podejścia do aktualnych wyzwań zewnętrznych i do kwestii odpowiedzialności w tej dziedzinie, a także zdolnością do bardziej efektywnego wykorzystywania ograniczonych zasobów dzięki ściślejszej współpracy i większym korzyściom skali na szczeblu Unii Europejskiej oraz na szczeblu krajowym;
- D. mając na uwadze, że potrójna rola wysokiego przedstawiciela to najbardziej wymierny przejaw poszukiwań większej spójności w ramach działań zewnętrznych UE;
- E. mając na uwadze, że obecna struktura Komisji nie odzwierciedla w adekwatny sposób szczególnej roli przydzielonej wysokiemu przedstawicielowi w odniesieniu do działań zewnętrznych UE;
- F. mając na uwadze, że w związku z wielorakimi rolami, jakie w traktacie z Lizbony powierza się wysokiemu przedstawicielowi, niezbędne jest utworzenie stanowiska zastępcy(-ów) politycznego(-ych), tak aby pomóc mu w realizacji jego zadań;
- G. mając na uwadze, że proces podejmowania i realizacji decyzji operacyjnych w obszarze wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa / wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/WPBiO) jest zbyt powolny z przyczyn strukturalnych i proceduralnych; mając na uwadze, że raz jeszcze stało się to oczywiste przy okazji kryzysu w Mali, kiedy to nie zainicjowano bezzwłocznie

²¹ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

procedur podejmowania decyzji, szybko nie podjęto ani nie zrealizowano decyzji w sprawie finansowania;

- H. mając na uwadze, że ESDZ powinna posiadać zrationalizowaną, zorientowaną na wyniki i efektywną strukturę, która jest w stanie zapewnić wsparcie dla przywództwa politycznego w stosunkach zewnętrznych, a zwłaszcza w obszarze WPZiB, i uprościć proces podejmowania decyzji w Radzie; mając na uwadze, że z tego powodu ESDZ powinna być w stanie szybko i w skoordynowany sposób przekazać wiedzę ekspercką z różnych działów, w tym z Komisji; mając na uwadze, że obecna struktura ESDZ jest zbyt rozbudowana na szczycie oraz że charakteryzuje ją zbyt wiele poziomów decyzyjnych;
- I. mając na uwadze, że nie wykorzystuje się jeszcze możliwości szybkiego reagowania, jakie dają grupy bojowe UE;
- J. mając na uwadze, że doświadczenia z przeszłości wyraźnie wskazują na potrzebę utworzenia w Brukseli stałego sztabu operacyjnego w celu prowadzenia misji WPBiO;
- K. mając na uwadze, że w przypadku rewolucji w krajach arabskich stało się oczywiste, iż UE w krótkim czasie nie jest w stanie zapewnić realokacji zasobów, w tym personelu, aby dostosować się do nowych priorytetów politycznych; mając na uwadze, że liczebność i profile pracowników delegatur UE muszą stanowić odzwierciedlenie strategicznych interesów Unii;
- L. mając na uwadze, że należy wzmocnić rolę ESDZ przy definiowaniu orientacji strategicznej oraz przy wnoszeniu wkładu w proces wdrażania unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, zgodnie z kluczowymi wytycznymi polityki zagranicznej UE;
- M. mając na uwadze, że znaczenie zapewnienia lepszej koordynacji i dobrego zarządzania w kwestiach związanych z rozwojem na szczeblu międzynarodowym należy ponownie podkreślić, aby umożliwić UE zajęcie wspólnego stanowiska i zyskanie większej widoczności;
- N. mając na uwadze, że szczególnie w czasach wprowadzania cięć budżetowych ESDZ powinna działać jako katalizator większej synergii nie tylko w unijnych ramach instytucjonalnych, lecz także między UE a jej państwami członkowskimi;
- O. mając na uwadze, że w czasie, gdy rządy państw członkowskich ograniczają swoją obecność dyplomatyczną i konsularną, działalność ESDZ w dalszym ciągu należy postrzegać jako szansę na zacieśnienie współpracy i zwiększenie synergii;
- P. mając na uwadze, że należy dołożyć wszelkich starań, aby unikać powielania działań i struktur przez ESDZ, Komisję – w szczególności DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid oraz Biuro Pomocy Humanitarnej (ECHO) – i sekretariat Rady;
- Q. mając na uwadze, że osiągnięto cel zatrudnienia w jednej trzeciej pracowników pochodzących z państw członkowskich oraz mając na uwadze, że personel wywodzący się z trzech typów instytucji (Komisja, sekretariat Rady i krajowe

służby dyplomatyczne) powinien zajmować odpowiednią liczbę stanowisk na wszystkich szczeblach oraz w delegaturach i centrali;

- R. mając na uwadze, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane w grupie funkcyjnej AD i na wyższych stanowiskach, natomiast zajmują większość stanowisk w grupie funkcyjnej AST;
- S. mając na uwadze, że wszelkie zmiany przepisów pracowniczych należy przyjmować w ramach procedury współdecyzji;
- T. mając na uwadze, że istnieje wyraźna potrzeba rozwijania zdolności ESDZ, jeżeli chodzi o identyfikację i wyciąganie wniosków z poprzednich doświadczeń operacyjnych, szczególnie w obszarze zapobiegania konfliktom, mediacji w sytuacjach konfliktowych, zarządzania kryzysowego, pojednania i budowania pokoju;
- U. mając na uwadze, że dwa i pół roku po przyjęciu oświadczenia wysokiego przedstawiciela należy przeprowadzić dogłębną ocenę odpowiedzialności politycznej ESDZ wobec Parlamentu, szczególnie jeżeli chodzi o zakres, w jakim prowadzi się konsultacje z Parlamentem w kwestii decyzji strategicznych i w jakim bierze się pod uwagę jego opinie i wkład;
- V. mając na uwadze, że ocena ta powinna również obejmować kwestię wystąpień wysokiego przedstawiciela i urzędników ESDZ, w tym również szefów delegatur i specjalnych przedstawicieli UE, przed Parlamentem i jego organami oraz sposób reagowania przez ESDZ na rezolucje Parlamentu;
- W. mając na uwadze, że kontrola Parlamentu nad ESDZ ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia i poparcia przez obywateli UE europejskich działań zewnętrznych; mając na uwadze, że kontrola parlamentarna zwiększa zasadność działań zewnętrznych;
- X. mając na uwadze, że obecny obieg finansowy w delegaturach charakteryzuje się brakiem elastyczności, co ma szkodliwy wpływ w kontekście obciążenia personelu pracą;
- 1. zważywszy, że przy tworzeniu ESDZ nastąpił odpowiedni postęp, jednak poprzez umocnienie instrumentalnego charakteru służby można osiągnąć więcej w kwestii synergii, koordynacji między instytucjami, przywództwa politycznego i widoczności, a to dzięki połączeniu ról wysokiego przedstawiciela, wiceprzewodniczącego Komisji i przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, zaleca wysokiemu przedstawicielowi, Radzie i Komisji, co następuje:

W kwestii przywództwa oraz bardziej racjonalnej i efektywnej struktury dyplomacji XXI wieku

- 2. wspieranie wysokiego przedstawiciela w realizacji jego licznych zadań powierzonych mu na mocy TUE poprzez uwzględnienie w tym kontekście możliwości powołania zastępcy politycznego, który odpowiadałby przed Parlamentem, stawiał się przed jego właściwą komisją, zanim rozpocznie

pełnienie swoich obowiązków, oraz był upoważniony do działania w imieniu wysokiego przedstawiciela; zadbanie o to, aby komisarze ds. stosunków zewnętrznych mogli bez ograniczeń reprezentować wysokiego przedstawiciela w sprawach parlamentarnych i na forum międzynarodowym; ponadto rozważenie możliwości udziału ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich w konkretnych działaniach i misjach prowadzonych w imieniu Unii z myślą o wzmocnieniu wspólnych stanowisk UE;

3. w związku z powyższym uproszczenie struktury zarządzania ESDZ i wzmocnienie roli jej wykonawczego sekretarza generalnego poprzez ustanowienie jasnej hierarchii służbowej wspierającej skuteczny proces podejmowania decyzji, jak również reakcję polityczną w odpowiednim czasie; zracjonalizowanie w związku z tym stanowisk dyrektora ds. operacyjnych i dyrektora zarządzającego odpowiedzialnego za administrację oraz ograniczenie i uproszczenie struktury hierarchicznej dyrekcji zarządzających; jasne zdefiniowanie właściwych kompetencji w ramach struktury zarządczej ESDZ i dokonanie przeglądu obecnej struktury opierającej się na radzie zarządzającej, tak aby zagwarantować efektywność, jasność i spójność procesu podejmowania decyzji; w tym samym duchu zapewnienie wysokiemu przedstawicielowi doradztwa politycznego, np. poprzez powołanie rady politycznej, ze strony wszystkich odpowiednich instytucji, co pozwoli mu na ocenę skutków działań, które ESDZ zamierza podjąć;
4. zwiększenie i wzmocnienie roli wysokiego przedstawiciela jako koordynatora, inicjatora i politycznego przywódcy, zwłaszcza w funkcji przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, poprzez dopilnowanie, by w ramach następnej kadencji Komisji wykorzystywał on swój pełny potencjał jako wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej oraz by powierzono mu przewodnictwo grupie komisarzy RELEX, poszerzonej o innych komisarzy, których zakres kompetencji ma wymiar zewnętrzny, aby w dalszym ciągu rozwijać praktykę składania wspólnych wniosków i przyjmowania wspólnych decyzji;
5. pełne wykorzystanie efektów synergii ESDZ oraz w związku z tym rozważenie możliwości głosowania kwalifikowaną większością głosów w sprawach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 31 ust. 2 TUE, a także formalne zbadanie możliwości rozszerzenia głosowania kwalifikowaną większością głosów na sprawy dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa przy pomocy odpowiedniej klauzuli pomostowej;
6. dopilnowanie, by zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji w sprawie ESDZ służba ta odgrywała wiodącą rolę w definiowaniu strategii dotyczących odnośnych instrumentów zewnętrznej pomocy finansowej oraz by w związku z tym ESDZ posiadała wiedzę fachową, która umożliwi jej objęcie przywództwa w tych obszarach;
7. jednoczesna ochrona „wspólnotowego” charakteru polityki sąsiedztwa, zważywszy że Parlament odrzuca jakiegokolwiek próby nadania charakteru międzyrządowego unijnym strategiom politycznym, a na mocy Traktatu przyznano Komisji główną odpowiedzialność za negocjowanie umów międzynarodowych dla i w imieniu Unii;

8. dalsze usprawnianie współpracy między Dyrekcją ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej a ESDZ;
9. dopilnowanie, by specjalni przedstawiciele Unii Europejskiej zostali ściśle włączeni w prace ESDZ poprzez wpisanie ich i ich personelu w strukturę ESDZ i rozważenie, w stosownych przypadkach, połączenia ich funkcji z funkcją szefa delegatury UE;
10. przeprowadzanie systematycznego i dogłębnego audytu w celu ujednoczenia struktur związanych z polityką zewnętrzną, ustanowionych przez Komisję i sekretariat Rady, tak aby przeciwdziałać występującym obecnie przypadkom powielania działań i dążyć do oszczędności kosztowej; udostępnienie tego sprawozdania Parlamentowi;
11. dalsze rozwijanie w tym samym duchu praktyki tworzenia przez instytucje wspólnych służb technicznych i logistycznych, tak aby uzyskać korzyści skali i większą efektywność; jako pierwszy krok umiejscowienie w ramach „wspólnej jednolitej struktury” różnych służb logistycznych Komisji i ESDZ zajmujących się wczesnym ostrzeganiem i oceną ryzyka oraz wykonujących zadania związane z bezpieczeństwem, które reagują na wydarzenia mające miejsce poza Unia, w której to strukturze służby te muszą współpracować;
12. w koordynacji z państwami członkowskimi tworzenie opcji uzyskiwania w średnim i długim terminie korzyści skali po stronie służb dyplomatycznych państw członkowskich i ESDZ w państwach trzecich, w tym w odniesieniu do świadczenia usług konsularnych;
13. przyjęcie spójnego podejścia do kwestii przewodnictwa w grupach roboczych w Radzie oraz zniesienie rotacyjnej prezydencji tych grup;
14. dopilnowanie, by państwa członkowskie, zgodnie z art. 24 TUE, popierały, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności i szanowały działania Unii w tej dziedzinie, a także wspierały ESDZ przy wykonywaniu jej mandatu;
15. propagowanie w związku z tym pogłębionej współpracy z państwami członkowskimi oraz opracowanie wspólnego systemu sprawozdawczości politycznej między delegaturami i ambasadami;

W kwestii „odpowiedniej struktury” zapewniającej całościowe podejście

16. wykorzystywanie pełnego potencjału traktatu z Lizbony poprzez zastosowanie całościowego podejścia, które w oparciu o wspólne wytyczne strategiczne Unii w obszarze polityki łączy środki dyplomatyczne, gospodarcze, rozwojowe i – w ostateczności oraz przy zachowaniu pełnej zgodności z Kartą Narodów Zjednoczonych – środki wojskowe, aby chronić i promować bezpieczeństwo i dobrobyt przede wszystkim obywateli UE, a także jej sąsiadów i pozostałych partnerów; w związku z tym zadbanie o spójność środków krótko-, średnio i długoterminowych; ponadto dopilnowanie, by ESDZ była w stanie planować strategicznie i zyskała zdolność do przedkładania wniosków dotyczących wdrażania istotnych rozwiązań innowacyjnych przewidzianych w traktacie z

Lizbony, takich jak powierzanie realizacji pewnych zadań grupom państw członkowskich, które mogą się ich podjąć, a także rozwój stałej współpracy strukturalnej, co dotyczy również wykorzystania grup bojowych;

17. w związku z powyższym dalsze rozbudowywanie „odpowiedniej struktury” (określanej np. jako rada kryzysowa), która łączy struktury w obszarze zapobiegania konfliktom, reagowania kryzysowego, budowania pokoju, instrumentów polityki zagranicznej, polityki bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a także zapewnienie koordynacji z oddziałami geograficznymi, delegaturami i innymi wydziałami tematycznymi zajmującymi się zarządzaniem kryzysowym, a wszystko to w oparciu o koncepcję platformy kryzysowej; zadbanie o ogólną spójność i unikanie powielania zadań w ramach ESDZ; ponadto wzmocnienie koordynacji międzyinstytucjonalnej i jasne określenie ról;
18. zapewnienie skutecznego i zintegrowanego planowania oraz szybszego podejmowania decyzji w przypadku operacji WPBiO poprzez połączenie właściwych zdolności planistycznych dyrekcji ds. zarządzania i planowania kryzysowego oraz komórki planowania i prowadzenia operacji cywilnych; utworzenie ponadto stałej struktury dowodzenia poprzez ustanowienie stałego wojskowego sztabu operacyjnego, współistniejącego z komórką planowania i prowadzenia operacji cywilnych, aby umożliwić skuteczne prowadzenie operacji wojskowych i cywilnych, zachowując jednocześnie ich odnośne struktury dowodzenia;

W kwestii reformy procedur finansowych na rzecz skutecznych działań zewnętrznych

19. pełne wykorzystanie wszystkich możliwości, jakie daje rozporządzenie finansowe w odniesieniu do finansowego zarządzania wydatkami administracyjnymi i operacyjnymi, aby upoważnić szefów delegatur do dalszego subdelegowania – jeżeli wymagają tego okoliczności – na szczebel zastępców i pracowników Komisji, co ułatwi zarządzanie i sprawne funkcjonowanie delegatur oraz pozwoli szefom delegatur na koncentrowanie się na zadaniach natury politycznej;
20. przyspieszenie procedur Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej, jeżeli chodzi o administrowanie finansami WPZiB w kontekście realizacji celu polegającego na zapewnieniu elastycznej reakcji na sytuacje kryzysowe w odpowiednim czasie, a w szczególności dopilnowanie, by operacje cywilne w ramach WPBiO były inicjowane szybko i skutecznie; analizowanie w tym kontekście, czy można wprowadzić zmiany do rozporządzenia finansowego, nie ograniczając nadzoru;
21. poprawa elastyczności i reaktywności w ramach pomocy zewnętrznej UE poprzez dokonanie przeglądu zasad podejmowania decyzji w sprawie programowania i wydatkowania środków na zewnętrzne instrumenty finansowe;
22. zwiększenie odpowiedzialności finansowej poprzez zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do wszystkich pozycji w budżecie WPZiB, w tym operacji WPBiO, specjalnych przedstawicieli UE, nierozprzestrzeniania i zapobiegania konfliktom;

W kwestii delegatur

23. przyznanie ESDZ większych kompetencji, jeżeli chodzi o (re-)alokację personelu Komisji w delegaturach UE, aby profile i liczebność personelu tych delegatur odzwierciedlały strategiczne interesy Unii i jej priorytety polityczne;
24. podjęcie niezbędnych kroków gwarantujących, że szefowie delegatur UE będą powoływani na podstawie doświadczenia i wiedzy o interesach, wartościach i polityce Unii, aby osoby wybierane do pełnienia tak delikatnych funkcji były zmotywowane oraz gwarantowały najwyższą jakość i skuteczność działania;
25. dopilnowanie, by szczególnie w delegaturach, w których liczebność personelu ESDZ jest niewielka, szef delegatury zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji w sprawie ESDZ mógł też zlecać personelowi Komisji prowadzenie analiz politycznych i opracowywanie sprawozdań politycznych;
26. zwiększenie w związku z tym stopnia podległości całego personelu, w tym personelu Komisji, szefom delegatur, tak aby szef delegatury był adresatem wszystkich instrukcji wydawanych przez centralę;
27. wykorzystanie w istotnym zakresie możliwości, jakie daje decyzja w sprawie ESDZ i TUE, szczególnie poprzez umacnianie koordynującej roli delegatur, głównie w sytuacjach kryzysowych, oraz umożliwianie im sprawowania opieki konsularnej nad obywatelami UE z państw członkowskich, które nie są reprezentowane w danym kraju; dopilnowanie, by dodatkowe zadania nie pochłaniały środków przeznaczonych na określone już strategię polityczne, instytucje i priorytety na szczeblu UE;
28. z uwagi na to, że ogromna większość delegatur UE posiada teraz punkty kontaktowe ds. praw człowieka – zadbanie o to, aby prawa człowieka, a zwłaszcza prawa kobiet stanowiły problematykę, na którą zwraca się uwagę w każdej delegaturze i w każdym biurze UE; ponadto zadbanie o widoczność kultury europejskiej w oparciu o zasadę różnorodności; w odpowiednich przypadkach zadbanie o to, aby wśród obecnych pracowników delegatur UE znajdował się urzędnik łącznikowy dla Parlamentu Europejskiego, który jest odpowiedzialny za zapewnienie odpowiedniej pomocy delegacjom Parlamentu udającym się do krajów trzecich oraz zapytania, w oparciu o zasadę, wedle której delegatury UE reprezentują wszystkie instytucje UE w taki sam sposób;
29. ponadto zadbanie o to, aby delegatury dysponowały wiedzą fachową w dziedzinach polityki, które są istotne z punktu widzenia stosunków UE z danym krajem (dziedziny takie obejmują np. zmianę klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, politykę społeczną i politykę pracy, kulturę itp.);
30. dopilnowanie, by w stosownych przypadkach w każdej delegaturze działał attaché ds. bezpieczeństwa i obrony, co w szczególności dotyczy delegatur w krajach o niestabilnej lub niepewnej sytuacji politycznej bądź w krajach, w których zakończono niedawno operację lub misję w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a to w celu zapewnienia ciągłości działań i odpowiedniego monitorowania sytuacji politycznej;

31. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, aby zarządziła dokonanie przeglądu ustaleń i wymogów w zakresie bezpieczeństwa w delegaturach UE za granicą, w celu zapewnienia, że decyzje dotyczące bezpieczeństwa podejmowane są przez ESDZ, a nie przez zewnętrznych dostawców usług ochroniarskich;

W kwestii realizacji oświadczenia w sprawie odpowiedzialności politycznej

32. zapewnienie pełnej i skutecznej realizacji zobowiązania zapisanego w art. 36 TUE i dotyczącego należytego uwzględniania poglądów Parlamentu, na przykład poprzez proaktywne i systematyczne konsultacje z odpowiednią komisją parlamentarną przed zatwierdzeniem strategii i mandatów w obszarze WPZiB/WPBiO, zgodnie z czterostronnym porozumieniem zawartym w czerwcu 2010 r. w Madrycie;
33. zapewnienie pełnej sprawozdawczości politycznej delegatur Unii wobec osób piastujących kluczowe stanowiska w Parlamencie na mocy dostępu regulowanego;
34. dopilnowanie, zgodnie z art. 218 ust. 10 TUE, by Parlament był natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury negocjacji umów międzynarodowych, w tym umów zawieranych w obszarze WPZiB;
35. w oparciu o pozytywne doświadczenia związane ze stawiennictwem nowo mianowanych szefów delegatur i specjalnych przedstawicieli UE przed komisją AFET przed objęciem ich stanowisk – poszerzenie tej praktyki o szefów misji i operacji w ramach WPBiO;
36. dopilnowanie, by nowi szefowie delegatur, którzy uzyskali nominację z rąk wysokiego przedstawiciela, byli oficjalnie zatwierdzani przez właściwą komisję parlamentarną przed objęciem swoich stanowisk;
37. wprowadzenie systematycznej wymiany informacji z właściwą komisją parlamentarną przed każdym posiedzeniem Rady do Spraw Zagranicznych oraz zdawanie sprawozdania tej komisji po każdym posiedzeniu Rady;

W kwestii szkolenia i konsolidacji europejskiego korpusu dyplomatycznego

38. propagowanie wspólnych szkoleń i innych konkretnych środków na rzecz konsolidacji korpusu dyplomatycznego obejmującego personel ESDZ o różnej kulturze dyplomatycznej i zapleczu instytucjonalnym oraz rozważenie wspólnych inicjatyw szkoleniowych dla personelu ESDZ i dyplomatów krajowych w ramach ustawicznego kształcenia zawodowego;
39. dokonanie w tym duchu przeglądu właściwych i realizowanych aktualnie programów szkoleniowych i edukacyjnych na szczeblu UE i krajowym, tak aby skonsolidować je w ramach istniejącego Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony;

W kwestii bazy rekrutacyjnej

40. kontynuacja i intensyfikacja wysiłków w celu uzyskania większej równowagi między przedstawicielami obu płci, z należyтым uwzględnieniem doświadczenia

i kompetencji; podkreślenie znaczenia, jakie ma osiągnięcie stanu równowagi na szczeblu szefów delegatur i na innych szczeblach kierowniczych; wprowadzenie środków przejściowych przy jednoczesnym opracowaniu planu działania, który obejmowałby programy opieki mentorskiej, specjalne szkolenia oraz środowisko pracy uwzględniające potrzeby rodzin w celu promowania reprezentacji kobiet i usunięcia przeszkód strukturalnych utrudniających im karierę w dyplomacji;

41. podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu przywrócenia równowagi geograficznej na wyższych szczeblach oraz we wszystkich innych grupach zaszerogowania i na wszystkich innych stanowiskach z myślą o sprzyjaniu poczuciu politycznej odpowiedzialności zarówno wśród urzędników ESDZ, jak i państw członkowskich, co jest wymagane na mocy art. 6 ust. 6 i 8 decyzji w sprawie ESDZ;
42. z uwagi na osiągnięcie celu, jakim była rekrutacja jednej trzeciej personelu z państw członkowskich – zadbanie o to, aby nie dochodziło do koncentracji pracowników z ministerstw krajowych na szczeblach kierowniczych, co wszystkim otworzy szanse na rozwój kariery zawodowej, a także skoncentrowanie się teraz na rekrutacji nowych pracowników z UE, zatrudnianych na stałe; przeanalizowanie też w tym kontekście sposobów, dzięki którym dyplomaci krajowi pracujący w ESDZ mogą ubiegać się o stałe posady w służbie;
43. przeciwstawianie się wszelkim podejmowanym przez państwa członkowskie próbom ingerowania w proces rekrutacji personelu ESDZ, tak aby stworzyć prawdziwie europejski korpus dyplomatyczny i dopilnować, by służba ta działała jedynie we wspólnym interesie europejskim; dopilnowanie, po zakończeniu obecnie okresu przejściowego, aby ESDZ mogła wypracować własne i niezależne procedury rekrutacji, otwarte dla urzędników ze wszystkich instytucji UE oraz kandydatów zewnętrznych w oparciu o otwarte konkursy;
44. z uwagi na szczególną rolę Parlamentu Europejskiego w definiowaniu celów i podstawowych decyzji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, kompetencje Parlamentu jako władzy budżetowej, jego rolę w demokratycznej kontroli polityki zagranicznej oraz jego doświadczenie w zakresie stosunków zewnętrznych w wymiarze parlamentarnym – rozważenie możliwości umożliwienia urzędnikom z Parlamentu Europejskiego ubiegania się o stanowiska w ESDZ na równi z urzędnikami z Rady i Komisji od dnia 1 lipca 2013 r.;
45. dopilnowanie, by ESDZ dysponowała zestawem umiejętności adekwatnym w kontekście reagowania na konflikt, w szczególności poprzez rozwój umiejętności w obszarze mediacji i dialogu;

W dłuższej perspektywie

46. z myślą o przyszłej konwencji wzywa do zajęcia się kwestią dalszego rozwoju wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz roli ESDZ, w tym również kwestią zmiany nazwy;

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / Wiceprzewodniczącemu Komisji Europejskiej, Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA-PROV(2013)0284

Praworządność w Rosji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie rządów prawa w Rosji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rosji, w szczególności rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie rządów prawa w Rosji²², rezolucję z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wykorzystywania w Rosji wymiaru sprawiedliwości do celów politycznych²³ oraz rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. zawierającą zalecenia Parlamentu dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie nowej umowy UE- Rosja²⁴,
- uwzględniając istniejącą umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Federacją Rosyjską z drugiej strony (UPiW), a także trwające negocjacje w sprawie nowego porozumienia UE-Rosja,
- uwzględniając „Partnerstwo na rzecz modernizacji” zainicjowane podczas szczytu UE-Rosja w 2010 r. w Rostowie nad Donem oraz podjęte przez przywództwo Rosji zobowiązanie do stosowania rządów prawa jako podstawy modernizacji Rosji,
- uwzględniając konstytucję Rosji, w szczególności jej art. 118, który stanowi, że sprawiedliwość w Federacji Rosyjskiej sprawują wyłącznie sądy, oraz art. 120, który stanowi, że sędziowie są niezawisli, a podlegają tylko konstytucji Federacji Rosyjskiej i prawu federalnemu,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie,
- uwzględniając wyniki szczytu UE-Rosja w dniach 3-4 czerwca 2013 r. oraz konsultacje w sprawie praw człowieka w dniu 19 maja 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa na temat stowarzyszenia GOŁOS, sytuacji organizacji pozarządowych w Federacji Rosyjskiej oraz sprawy Magnickiego,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Deklarację ONZ o obrońcach praw człowieka oraz Deklarację ONZ o przynależnych jednostkom, grupom i podmiotom społecznym prawie i obowiązku propagowania i ochrony powszechnie uznanych praw człowieka oraz podstawowych wolności,
- uwzględniając przyznanie w 2009 r. Nagrody im. Sacharowa na rzecz Wolności Myśli Memoriałowi, rosyjskiej organizacji pozarządowej walczącej m.in. o prawa więźniów politycznych w Rosji, a także uwzględniając rosnące poparcie w Parlamencie Europejskim dla Memoriału jako kandydata do Pokojowej Nagrody

²² Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 37.

²³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0352.

²⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0505.

Nobla,

- uwzględniając opinie Komisji Weneckiej w sprawie rosyjskiej ustawy federalnej nr 65 z dnia 8 czerwca 2012 r. dotyczącej zgromadzeń, zebrań, demonstracji, marszów i pikietowania oraz kodeks wykroczeń administracyjnych, w sprawie rosyjskiej ustawy federalnej dotyczącej zwalczania działalności ekstremistycznej i rosyjskiej ustawy federalnej dotyczącej Federalnej Służby Bezpieczeństwa (FSB),
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska podtrzymuje swoje zobowiązanie do dalszego pogłębiania i rozwijania stosunków pomiędzy UE i Rosją w oparciu o zasady partnerstwa na rzecz modernizacji, w oparciu o głębokie wzajemne zobowiązanie do przestrzegania zasad demokracji, praw podstawowych i praw człowieka, rządów prawa, wolności wypowiedzi, wolności słowa, wolności zgromadzeń, poszanowania ludzkiej godności i równości;
- B. mając na uwadze, że jako członek Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), a także jako sygnatariusz deklaracji ONZ Rosja zobowiązała się do ochrony i wspierania praw człowieka, podstawowych wolności i rządów prawa;
- C. mając na uwadze, że poważny powód do niepokoju wciąż dają wydarzenia w Federacji Rosyjskiej w związku z poszanowaniem i ochroną praw człowieka oraz przestrzeganiem wspólnie uzgodnionych zasad, przepisów i procedur demokratycznych;
- D. mając na uwadze, że wolność prasy i mediów, zarówno w internecie, jak i poza nim, jest kluczowym aspektem demokratycznego i otwartego społeczeństwa, a także ma zasadnicze znaczenia dla przeciwdziałania korupcji i ochrony praw człowieka oraz rządów prawa; mając na uwadze, że niezależna prasa, która stanowi zbiorowy symbol wolności wypowiedzi, jest jednym z głównych podmiotów krajobrazu medialnego, stojąc na straży demokracji;
- E. mając na uwadze, że szereg procesów i postępowań sądowych toczących się w ciągu ostatnich lat, takich jak sprawy Magnickiego, Chodorkowskiego czy Politkowskiej, poddały w wątpliwość niezawisłość i bezstronność instytucji sądowych Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że przytoczone wyżej głośne przypadki to jedynie sprawy najbardziej znane poza Rosją, świadczące o systemowej niewydolności rosyjskiego państwa w odniesieniu do utrzymania rządów prawa i sprawiedliwego traktowania swoich obywateli;
- F. mając na uwadze, że uznany prawnik, działacz przeciw korupcji i aktywista społeczny, Aleksiej Nawalny, jest obecnie sądzony w Rosji na podstawie zarzutów, które jego zdaniem stanowią motywowaną politycznie próbę ukarania go jako jednego z najbardziej znanych przeciwników rządu; mając na uwadze, że Aleksiej Nawalny konsekwentnie ujawniał masową korupcję na najwyższych szczeblach aparatu państwowego Rosji;
- G. mając na uwadze, że prokuratorzy w wciąż ścigają działaczy opozycji, którzy uczestniczyli w „Marszu milionów” w dniu 6 maja 2012 r., dzień przed objęciem

urzędu przez prezydenta Putina; mając na uwadze, że według wiarygodnych niezależnych relacji, demonstracja została siłowo stłumiona na placu Błotnym (*Bołotnaja płoszczad*) przez oddziały prewencji, które użyły wobec uczestników niewspółmiernej siły i samowolnej przemocy; mając na uwadze, że sprawozdania Prezydenckiej Rady Praw Człowieka, rzecznika praw obywatelskich oraz niezależnej komisji śledczej, w skład której weszły osobistości życia publicznego, winą za użycie przemocy obarczyły władze rosyjskie i policję;

- H. mając na uwadze, że przyjęcie w ostatnich kilku miesiącach przepisów dotyczących rejestracji partii politycznych, finansowania organizacji pozarządowych, ekstremizmu, pomówienia i restrykcji w zakresie filtrowania internetu przyczyniło się w znaczący sposób do pogorszenia klimatu w odniesieniu do rozwoju autentycznego społeczeństwa obywatelskiego w Rosji;
- I. mając na uwadze, że w lipcu 2012 r. rosyjski parlament uchwalił ustawę nadającą status „zagranicznych agentów” rosyjskim organizacjom niekomercyjnym prowadzącym działalność polityczną i finansowanym z zagranicy; mając na uwadze, że w ostatnich latach przepisy dotyczące organizacji pozarządowych i przepisy dotyczące wolności zgromadzeń były wykorzystywane do tłumienia działalności społeczeństwa obywatelskiego, dławienia opozycyjnych opinii politycznych oraz nękania organizacji pozarządowych, demokratycznej opozycji i mediów;
- J. mając na uwadze, że władze federalne nie uczyniły niczego, by zapobiec wejściu w życie w dziewięciu regionach Rosji przepisów o charakterze dyskryminującym, zakazujących „propagandy homoseksualnej”; mając na uwadze, że Duma niedawno przyjęła podobne przepisy na szczeblu krajowym;
- K. mając na uwadze, że członkowie Prezydenckiej Rady Praw Człowieka skarżyli się na prześladowania, zastraszania, przesłuchania, przeszukiwania ich biur i mienia oraz inne działania podejmowane przez rosyjskich funkcjonariuszy organów ścigania;
- L. mając na uwadze, że dalszy rozwój stosunków UE-Rosja nadal wstrzymywany jest przez to, że Rosja nie przyjęła w pełni wartości demokratycznych i nie wzmocniła rządów prawa;
 - 1. przypomina o znaczeniu pełnego przestrzegania przez Rosję, jako członka Rady Europy, jej międzynarodowych zobowiązań prawnych oraz podstawowych praw człowieka i rządów prawa zapisanych w Europejskiej konwencji praw człowieka oraz w Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych (ICCPR);
 - 2. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu ostatnich represyjnych przepisów i ich arbitralnego egzekwowania przez władze rosyjskie, prowadzącego często do prześladowania organizacji międzynarodowych, działaczy społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka oraz mniejszości;
 - 3. jest głęboko zaniepokojony faktem, że Rosja nie wywiązuje się ze swoich międzynarodowych zobowiązań prawnych do ochrony wolności stowarzyszania się, słowa i zgromadzeń, co stanowi zagrożenie zarówno dla wiarygodności prężnego rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego, jak i współpracy Rosji z UE;

4. po raz kolejny wyraża rozczarowanie ustawą nadającą status „zagranicznego agenta” rosyjskim organizacjom niekomercyjnym zaangażowanym w działalność polityczną i finansowanym z zagranicy; wzywa rosyjskie władze, do zaprzestania rejestrowania organizacji pozarządowych jako „zagranicznych agentów” w oparciu o ustawę, która wzmacnia kontrolę państwa nad tymi organizacjami, do zaprzestania stosowania niejasnych definicji działalności politycznej określonych w tym prawie, stygmatyzowania organizacji pozarządowych i tworzenia wrogiej atmosfery wobec społeczeństwa obywatelskiego;
5. uważa, że powszechne, ukierunkowane i natarczywe inspekcje, konfiskata mienia i kary administracyjne nałożone na rosyjskie organizacje pozarządowe i ich działaczy rzekomo otrzymujących fundusze z zagranicy są niedopuszczalne i łamią prawo do wolności zrzeszania się; krytykuje ponadto przeszukania i presję stosowaną wobec międzynarodowych fundacji politycznych; wyraża głębokie ubolewanie z powodu faktu, że klika organizacji międzyrządowych, takich jak Memoriał w Sankt Petersburgu, oczekuje już na proces lub, jak GOŁOS i Centrum Lewady, zostało ukaranych; jest zaniepokojony dochodzeniem prowadzonym przeciwko międzynarodowym organizacjom pozarządowym pracującym nad budową demokracji w Rosji, w tym instytutom międzynarodowym;
6. wzywa rosyjskie władze, by zajęły się tymi kwestiami dopilnowując, by ww. ustawy były zgodne z międzynarodowymi normami i odzwierciedlały międzynarodowe i konstytucyjne zobowiązania Rosji dotyczące praw człowieka, w tym jej własną konstytucję, w szczególności dzięki usunięciu nieuzasadnionych ograniczeń prawnych, administracyjnych i innego rodzaju w odniesieniu do prowadzenia działalności przez organizacje pozarządowe;
7. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, ESDZ i Komisję, by uwzględniły w czasie trwających negocjacji w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych i w czasie etapu programowania pogarszającą się sytuację społeczeństwa obywatelskiego, wymuszone wycofanie się innych międzynarodowych darczyńców oraz nasilone apele o wsparcie z UE, oraz przeznaczyły znacznie więcej środków z budżetu Unii na pomoc odpowiednio organizacjom międzyrządowym i społeczeństwu obywatelskiemu;
8. jest głęboko zaniepokojony z powodu negatywnych konsekwencji przyjęcia ustawy federalnej dotyczącej „homoseksualnej propagandy”, która może przyczynić się do nasilenia dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBTI;
9. wzywa rosyjskie władze do zagwarantowania politycznego pluralizmu, wolności mediów, praworządności, niezależności i bezstronności władzy sądowniczej, wolności słowa i zgromadzeń, w tym w internecie, skutecznych i niezależnych związków zawodowych i niedyskryminacji, jako niezbędnych warunków wstępnych pozwalających Rosji na dalszy rozwój i modernizację w sposób uznający i chroniący prawa indywidualne i zbiorowe wszystkich obywateli; przypomina, że zgodnie z prawem międzynarodowym państwa mają obowiązek pośredniego lub bezpośredniego wspierania finansowania działań społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności stwarzając sprzyjające warunki i nie ingerując w ich niezależność;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu doniesień o politycznie motywowanych procesach, niesprawiedliwych procedurach i braku dochodzeń w sprawie poważnych przestępstw, takich jak zabójstwa, nękanie i inne akty przemocy, czego dowodzą między innymi przypadki Siergieja Magnickiego, Michaiła Chodorowskiego, Anny Politowskiej; wzywa rosyjskie instytucje sądowe i organy ścigania do pełnienia swoich obowiązków w sposób skuteczny, bezstronny i niezawisły w celu pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności,
11. przypomina o swoich zaleceniach dotyczących ustanowienia wspólnych ograniczeń wizowych dla przedstawicieli rosyjskiego rządu zamieszanych w sprawę Siergieja Magnickiego i wzywa Komisję do wprowadzenia w całej UE zakazu wydawania wiz oraz zamrożenia aktywów finansowych w UE w odniesieniu do wszystkich rosyjskich urzędników zamieszanych w śmierć Siergieja Magnickiego, przeciw któremu pośmiertnie jest prowadzony proces, oraz do wszystkich innych osób poważnie naruszających prawa człowieka w Rosji; podkreśla, że osoby te nie mogą korzystać z żadnych umownych ułatwień wizowych między UE a Rosją;
12. wzywa państwa członkowskie, by usprawniły proces przyznawania wiz i pozytywnie rozpatrywały wnioski wizowe przesładowanych rosyjskich działaczy politycznych;
13. z zadowoleniem przyjmuje niedawne wznowienie procesu w sprawie zamordowania Anny Politkowskiej, ponad sześć lat po tym, jak została ona zastrzelona, jednak podziela zaniepokojenie, że znalezienie w tym procesie zleceniodawcy zabójstwa jest kwestią wątpliwą;
14. wyraża głębokie zaniepokojenie sprawą Aleksieja Nawalnego i ubolewa nad domniemanym politycznym charakterem jego oskarżenia; wzywa rosyjskie władze do zagwarantowania, że otrzyma on pełne prawa, a jego proces spełni międzynarodowo przyjęte normy rzetelnego procesu sądowego; wzywa w związku z tym, by misje delegacji UE i państw członkowskich w Rosji monitorowały procesy wszystkich obrońców praw człowieka, w tym Nawalnego i innych, w szczególności na szczeblu regionalnym;
15. w związku z „Marszem milionów” wzywa Rosję do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie przemocy na Placu Błotnym i, w szczególności, zbadania zarzutów nadmiernego użycia siły przeciwko demonstrującym; wyraża zaniepokojenie z powodu domniemanego politycznego charakteru oskarżeń w wyniku wydarzeń na Placu Błotnym;
16. wzywa rosyjskie władze do zagwarantowania wolności prasy i mediów, zarówno w internecie, jak i poza nim, do promowania pluralistycznego sektora mediów, do pozwolenia na tworzenie platform medialnych, zezwolenia dziennikarzom i blogerom na niezależne odegranie kluczowej roli w społeczeństwie rosyjskim, do ochrony swobodnego przepływu informacji i zagwarantowania wolności słowa; podkreśla znaczenie przepisów o dostępie do informacji, które są podstawą pracy dziennikarzy oraz mają podstawowe znaczenie dla społeczeństwa obywatelskiego stojącego na straży demokracji;
17. wzywa Rosję pełnej współpracy w obrębie procedur specjalnych Rady Praw

Człowieka ONZ, w tym przez wydanie stałego zaproszenia na wizyty w kraju i pozytywną odpowiedź na nierozpatrzone wnioski o dostęp dla specjalnych sprawozdawców ONZ ds. ochrony obrońców praw człowieka, wolności zgromadzeń i zrzeszania się oraz wolności słowa w Rosji; wzywa również Rosję do przyjęcia zaleceń wydanych w kontekście przeprowadzonego przez Radę Praw Człowieka powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w Rosji, do uchylecia bądź zmiany przepisów zakłócających prace organizacji pozarządowych oraz do zaprzestania blokowania działalności na rzecz praw człowieka;

18. wzywa Radę do przyjęcia konkluzji Rady do Spraw Zagranicznych UE dotyczących praw człowieka w Rosji, które mogłyby stać się decydującym wsparciem dla wszystkich obrońców praw człowieka w Rosji oraz połączyć 27 państw członkowskich UE i instytucje UE we wspólnym przekazie i podejściu do sytuacji praw człowieka w Rosji;
19. wzywa Rosję do przedsięwzięcia wszelkich możliwych środków, aby zagwarantować, że wszyscy członkowie Prezydenckiej Rady Praw Człowieka, a ogólniej wszyscy ci, którzy działają w obszarze ochrony praw człowieka w Rosji, będą chronieni przed nękaniami i zastraszaniem;
20. wzywa przewodniczących Rady i Komisji, oraz wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do dalszego ścisłego monitorowania tych spraw, do poruszenia tych kwestii na różne sposoby i podczas różnych spotkań z Rosją oraz do składania Parlamentowi sprawozdań w sprawie wymiany poglądów z rosyjskimi władzami;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, przewodniczącemu, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

P7_TA-PROV(2013)0260

Ustanowienie mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen (10273/2013 – C7-0160/2013 – 2010/0312(NLE))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Rady (10273/2013),
 - uwzględniając art. 70 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wniosek o wydanie opinii przekazany przez Radę (C7-0160/2013),
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 30 maja 2013 r., do przyjęcia aktu w postaci przekazanej Parlamentowi,
 - uwzględniając art.55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0215/2013),
1. zatwierdza projekt Rady;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu, Rady i Komisji załączone do niniejszej rezolucji;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Wspólne oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

Parlament Europejski, Rada i Komisja wyrażają zadowolenie z powodu przyjęcia rozporządzenia zmieniającego kodeks graniczny Schengen w celu ustanowienia wspólnych zasad tymczasowego przywracania w wyjątkowych okolicznościach kontroli granicznej na granicach wewnętrznych oraz rozporządzenia w sprawie ustanowienia mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen. Instytucje te są zdania, że nowe mechanizmy stanowią właściwą odpowiedź na apel Rady Europejskiej zawarty w jej konkluzjach z dnia 24 czerwca 2011 r. o zwiększenie współpracy i wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi w strefie Schengen oraz o skuteczny i niezawodny system monitorowania i oceny pozwalający egzekwować wspólne zasady oraz ulepszać, dostosowywać i rozszerzać kryteria oparte na dorobku UE, któremu to apelowi towarzyszyło przypomnienie, że należy skutecznie i spójnie zarządzać zewnętrznymi granicami UE, wspólnie ponosząc za to odpowiedzialność, działając solidarnie oraz praktycznie współpracując.

Stwierdzają, że przedmiotowa zmiana kodeksu granicznego Schengen zwiększy koordynację i współpracę na szczeblu Unii, gdyż z jednej strony zapewni kryteria warunkujące ewentualne przywracanie przez państwa członkowskie kontroli granicznych, a z drugiej – stworzy unijny mechanizm pozwalający reagować na prawdziwie krytyczne sytuacje, gdy zagrożone będzie ogólne funkcjonowanie obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych.

Podkreślają, że nowy system oceny jest mechanizmem unijnym, że obejmie wszystkie aspekty dorobku Schengen oraz wymagać będzie uczestnictwa ekspertów z państw członkowskich, Komisji i ze stosownych agencji UE.

Rozumieją, że ewentualne przyszłe wnioski Komisji w sprawie zmiany przedmiotowego systemu oceny będą przedkładane do konsultacji Parlamentowi Europejskiemu, tak by przed przyjęciem ostatecznej wersji tekstu można było jak najszerszej uwzględnić jego opinię.